

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2011

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΤΟΣ 78ον. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ- ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2011

ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.....	2
ΤΟ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.....	12
Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ	19
ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΘΑ.....	26
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ.....	38
Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ.....	51
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΝΑΤΩΝ.....	53

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

"Προσμένοντες καὶ σπεύδοντες εἰς τὴν
παρουσίαν τῆς ἡμέρας τοῦ Θεοῦ, καθ' ἣν
οἱ οὐρανοὶ πυροῦμενοι θέλουσι διαλυθῇ,
καὶ τὰ στοιχεῖα πυρακτούμενα θέλουσι χω-
νευθῇ; Κατὰ δὲ τὴν ὑπόσχεσιν αὐτοῦ νέου
οὐρανοῦ καὶ νέαν γῆν
προσμένομεν, ἐν οἷς
δικαιοσύνη κατοικεῖ".
B. ΠΕΤΡ. γ:12, 13.

---ooo---

ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΩ ἐ-
δάφια περιγράφουν τὴν πα-
ροῦσαν κατάστα-
σιν ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὰ στοιχεῖα-κοινωνι-
καὶ ὁργανώσεις-ἐθνῶν
καὶ βασιλείων τῆς γῆς-πυρακτοῦνται ἐπὶ μᾶλλον
καὶ μᾶλλον, διὰ τὴν ῥιφθοῦν εἰς τὸν ἀναβράζοντα
λέβητα τοῦ κατακορύφου τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος, ὅποτε
"ἡ χεὶρ ἐκάστου θέλει εἶσθαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ
αὐτοῦ." MATΘ. κδ:21, 22, ZACH. ιδ:13, IEZ. λη:21.

"Οπουδήποτε καὶ ἂν στρέψῃς τὸν ὀφθαλμὸν σου

θα ἴδης ἀναστατώσεις, σοβαρὰς συρράξεις, μὲ ἀί-
ματοχυσίας, αἵτινες ἀπειλοῦν νὰ ἐνσχύουν εἰς
παγκόσμιον ἀνάφλεξιν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν.
Πρὶν τοῦ πολέμου τοῦ πρώτου, τοῦ Παγκοσμίου, πο-
λὸ ὀλίγη προσοχὴ προσοχὴ ἐδίδετο εἰς τὸν λαὸν
καὶ τὴν κατάστασιν αὐτοῦ εἰς τὴν Ν. Ἀμερικὴν, Ἀ-
φρικὴν καὶ Ἀσίαν. Οἱ διοικοῦντες τὸν κόσμον, κοσ-
μοκράτορες, ἦτο ἡ Ἀγγλία, Εὐρώπη καὶ Β. Ἀμερικὴ.
Μεγάλαι ἐκτάσεις τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας ἦσαν ~~ἀποικίαι~~,
καὶ γενικῶς τὰ πλήθη ἐφέροντο ἐκόντα ἄκοντα, ἀπὸ
τοὺς ἰδίους αὐτῶν δημαγωγούς, ὡς πρόβατα ἐπὶ τὴν
σφαγὴν. Ὁ τύπος πολὺ ὀλίγον ἐνδιαφέρετο διὰ τὰ
πλήθη. Ἀλλὰ τῶρα ἡ κατάστασις ἥλλαξε κατὰ πολὺ.

Σήμερον βλέπομεν εἰς τὸν τύπον καὶ τηλεόρασιν,
καὶ ἀκούομεν διὰ τοῦ ραδίου τὴν πάλην αὐτῶν καὶ
τὸν ἄγῶνα πρὸς ἀπελευθέρωσιν των, ἐκ τῆς δουλεί-
ας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον ὑποβληθῇ ἀπὸ αἰῶνας ὑπὸ
τῶν κοσμοκρατόρων. Τὸ Κόγκο, Βιετ-Νάμ, Κορέα, καὶ
Ἀφρικανικοὶ λαοὶ εἶναι ὀλίγα ὀνόματα ἐκ τῶν λα-
ῶν τὰ ὁποῖα καταλαμβάνουν θέσιν εἰς τὰ κύρια ἄρ-
θρα καὶ προσόψεις ἡμεριδῶν τε καὶ περιοδικῶν,
ὅπου ἄλλοτε οὐδὲ τὰ ὀνόματα αὐτῶν καὶ τὴν ὑπαρξίν
αὐτῶν ἐγνωρίζομεν. Ταῦτα εἶναι "στοιχεῖα" τὰ ὁποῖα
προστρίβονται, ἔτοιμα εἰς ἀνάφλεξιν. Ἐκεκεν τού-
του, φόβος καὶ τρόμος ἐπικάθεται ὡς σπάθη Δαμο-
κλέους ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν κοσμοκρατόρων μικρῶν
καὶ μεγάλων, καὶ ὁ Ἰησοῦς προεῖπεν ὅτι θὰ εἶναι

"ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ... οἱ
ἄνθρωποι θέλουσιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου
καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς
τὴν οἰκουμένην." ΛΟΥΚ. κα:25,26.

Καὶ ταῦτα λαμβάνουν χώραν "εἰς τὴν Παρουσίαν
τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου." Μόνον οἱ γνωρίζοντες τὸν
Λόγον τοῦ Θεοῦ, βλέπουν τὴν κατάστασιν ταύτην ὡς
βεβαίωσιν τῶν προφητειῶν, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἡ Βα-

σιλεία τοῦ Χριστοῦ θὰ ἀποκαλυφθῇ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ
δυνάμει, καὶ δόξης μεγάλης, προσφέρουσα εὐλογίας
εἰρήνης, ὑγείας καὶ ζωῆς εἰς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπό-
τητα. Οἱ "νέοι οὐρανοὶ" ἡ πνευματικὴ διοίκησις,
καὶ ἡ "νέα γῆ" κοινωνικὴ διοίκησις, θὰ εἶναι εἰς
τὰς χεῖρας τοῦ Μεγάλου Βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὅστις διὰ τῶν ὀργάνων τῆς Βασιλείας Του θὰ διοι-
κῇ καὶ κρίνῃ "ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ." ΠΡΑΞ.
ιζ':31, ΨΑΛΜ. 96:13.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Ἄλλ' οἱ ἄνθρωποι, οἱ κοσμοκράτορες, ἔχουν ἰ-
δικὰ τῶν σχέδια, ἅτινα θέτουν εἰς ἐφαρμογὴν, καὶ
κατόπιν προσεύχονται εἰς τὸν Θεὸν νὰ εὐλογήσῃ
τὰ σχέδιά των. Ὁ Ἐθνικὸς Κήρυξ τῆς Ν.Υ., τῆς
18ης Μαρτίου 1965, ἀναγράφει ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
κ.κ. Ἰάκωβος, μετέβη εἰς τὴν SALMA ALABAMAS τὴν
15ην Μαρτίου συμβαδίζων ἐπὶ κεφαλῇ διαδηλωτῶν
ὑπὲρ τῶν δικαιοσύνην Νέγων, δηλώσας δὲ εἰς
τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ τύπου, εἶπε τὰ ἑξῆς,

"Συμμετέχω εἰς τὴν νεκρώσιμον ταύτην ἀκολου-
θίαν διότι πιστεύω ὅτι ἡ συμμετοχὴ αὕτη εἶ-
ναι μίᾳ ἰδιόζουσα εὐκαιρία ὅχι μόνον νὰ δη-
λώσω ὅτι τόσον ὁ ἴδιος ὅσον καὶ ἕκ μέρους
τῶν Ἑλληνορθόδοξων Χριστιανῶν, ὅτι τασσόμε-
θα ἀλληλέγγυοι εἰς τὴν εὐγενῇ ὑπόθεσιν διὰ
τὴν ὁποίαν ὁ κοινὸς φίλος μας JAMES REED ἐ-
θυσίασε τὴν ζωὴν του, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἐπι-
βεβαιώσωμεν τὴν θέλησιν μας, ὅπως συνεχίσω-
μεν τὸν αγῶνα τοῦτον κατὰ τῆς προκαταλήψεως,
τῆς βίας, καὶ τῶν διώξεων."

Καὶ ἐξακολουθῶν, λέγει εἰς τοὺς δημοσιο-
γράφους,

"Ὁφείλομεν νὰ διακινδυνεύσωμεν τὸ πᾶν,
συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ζωῆς μας, ὑπὲρ

" τῶν θεμελιωδῶν Ἀμερικανικῶν Ἰδεωδῶν, τῆς Δικαιοσύνης, τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἰσότητος."

Καταλήγων δὲ λέγει τὰ ἑξῆς,

" Ἡ ἐλπίς καὶ ἡ προσευχὴ μου εἶναι ὅπως περίσωμεν τὸν Θεὸν ὄχι μόνον διὰ τῶν λόγων μας ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἔργων μας καὶ τῶν ἐπιδιώξεων μας ὅτι, εἵμεθα ἑτοιμοὶ νὰ διακινδυνεύσωμεν τὸ πᾶν, ἐὰν θέλωμεν νὰ σωθῇ πᾶν ὅ,τι καλοῦμεν ἰδεώδες ἢ ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀξίας."

Παρατρέχομεν τὸ ρητορικὸν σχῆμα τοῦ λόγου, ὁπερ ἀρχιστράτηγος στρατοῦ θὰ ἐξήλθεν νὰ ἀπαγγεῖλῃ πρὸς ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν του, διὰ νὰ θέσωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς μερικὰς φράσεις αἰτινες ἔχουν μεγάλην σπουδαιότητα εἰς τὸν καθιερωμένον χριστιανὸν, ὅστις ἀκολουθεῖ τὰς ἐντολὰς τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ.

ΠΡΩΤΟΝ, λέγει εἰς τοὺς δημοσιογράφους, "ὀφείλομεν νὰ διακινδυνεύσωμεν τὸ πᾶν, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς ζωῆς μας." Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι οὐδόλως Γραφικόν. Ὁ καθιερωμένος Χριστιανὸς δὲν ἐμπλέκεται εἰς βιωτικὰς μερίμνας, φυλετικὰς διαμάχας, πολιτικὰς ἀναμορφώσεις καὶ κοινωνικοὺς ἀνταγωνισμοὺς. Οὔτε ὁ Ἰησοῦς οὐδὲ οἱ ἀπόστολοι Αὐτοῦ κατῆλθον εἰς πολιτικὰς διαμορφώσεις καὶ ἀναμορφώσεις, εἰς διαμάχας καὶ ἀνταγωνισμοὺς πολιτικοὺς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ, ἡ ζωὴ τοῦ καθιερωμένου πιστοῦ, τοῦ ἀκολουθοῦ τοῦ Χριστοῦ, δὲν εἶναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ νὰ τὴν διαθέτῃ δι' ἐπιγεῖους φιλοδοξίας καὶ φυλετικὰς ἐπιδείξεις, καὶ νὰ ἀποθνήσκῃ φονευόμενος ὑπὸ ἀντιθέτου μερίδος. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ λέγει, "Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Διότι

"ἀπεθάνατε, καὶ ἡ ζωὴ σας εἶναι κεκρυμμένη μετὰ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Θεῷ." ΚΟΛ.γ:2.

Ὁ ἀληθὴς Χριστιανὸς εἶναι νεκρὸς ὡς πρὸς τὸν κόσμον, τὰ ἰδεώδη καὶ φιλοδοξίας αὐτοῦ. "Ὁ κόσμος ἐσταυρώθη ὡς πρὸς ἐμὲ, καὶ ἐγὼ ὡς πρὸς τὸν κόσμον," ΓΑΛ.ς:14, ἀνακράζει ὁ Παῦλος. Οὗτος δὲν ἀνεμιγνύετο εἰς συλλαλητήρια καὶ διαμαρτυρίας διὰ πολιτικὰς ὑποθέσεις πρὸς ἐπικράτησιν μιᾶς μερίδος ἢ ἄλλης, γνωρίζων καλῶς ὅτι δὲν ἀπεστάλλει πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ κόσμου καὶ τοῦ σχήματος αὐτοῦ. Προτρέπει δὲ τοὺς ἀκολουθοῦς τοῦ Ἰησοῦ ὡς ἑξῆς,

" Καὶ μὴ συμμορφώσεσθε μὲ τὸν αἰῶνα τοῦτον, ἀλλὰ μεταμορφώσεσθε διὰ τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ νοὸς σας, ὥστε νὰ δοκιμάζητε τι εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον." ΡΩΜ. ιβ:2.

Ὁ Ἰησοῦς ἔθεσε τοὺς ὅρους τῆς μαθητείας τῶν ἀκολουθῶν Αὐτοῦ, λέγων,

" Ἐὰν τις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν, καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ -καθ' ἡμέραν- καὶ ἅς μὲ ἀκολουθῇ. Διότι, ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ -καὶ τοῦ εὐαγγελίου- θέλει εὐρεῖ αὐτήν." MATΘ. ις: 24,25, ΛΟΥΚ.θ: 23,ΜΑΡΚ. η:34.

Πολλοὶ θυσιάζονται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄλλοι ὡς ἐπιστήμονες εἰς τοὺς πειραματισμοὺς των, ἄλλοι ὡς ἐξερευνηταὶ ὁρέων καὶ διαστήματος, ἄλλοι ὑπὲρ ἐπικρατήσεως πολιτικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἀρχῶν, ἄλλοι ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν, πλὴν ὅλαι αἱ εὐγενεῖς αὗται θυσίαι δὲν εἶναι θυσίαι τὰς ὁποίας ὁ Χρι-

στὸς ἀναγνωρίζει. Τὴν θυσίαν τὴν ὁποίαν ὁ Χρισ-
τὸς ἀναγνωρίζει εἶναι ἡ θυσία "ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ
καὶ τοῦ εὐαγγελίου Αὐτοῦ." ΜΑΡΚ. η:35.

Ὁ Χριστὸς δὲν ἀπεπειράθη νὰ ἀναμιχθῇ εἰς πο-
λιτικὰς διαμάχας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ λαοῦ. Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ τὸν Ῥωμαϊκὸν ζυγὸν, οὐδὲ ἔλαβε μέρος
εἰς μεταρρυθμίσεις τοῦ πολιτεύματος ἀμφοτέρων.
Τοῦτο ἐδίδαξεν διὰ τῆς παραβολῆς "Οὐδεὶς βάλλει
ἐπίρραμμα ἀγνάφου πανίου ἐπὶ ἱμάτιον παλαίδν...
οὐδὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιοῦς."
ΜΑΤΘ. θ:16,17. "Αἱ βασιλεῖαι τοῦ κόσμου ἐγείναν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ." ΑΠΟΚΑΛ.
ια:15. Τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου θὰ παρέλθῃ.
Ἡ Βασιλεῖα τοῦ Θεοῦ τὴν ὁποίαν ἐδίδαξεν τοὺς ἀ-
κολούθους αὐτοῦ νὰ προσεύχωνται, δὲν θὰ εἶναι ἐ-
δραιωμένη ἐπὶ ἀρχῶν ἀνθρωπίνης προελεύσεως καὶ
δυνάμεως, ἀλλὰ θείας διατάξεως, παρὰ τοῦ Θεοῦ
διὰ τοῦ Χριστοῦ ἐδραιωμένη καὶ διοικουμένη. Νέοι
οὐρανοὶ-Πνευματικὴ διοίκησις- καὶ Νέα γῆ- κοινω-
νικὴ διοίκησις- ἐν τῇ ὁποίᾳ δικαιοσύνη κατοικῇ."
Β.ΠΕΤΡ. γ:13.

Οὔτε ὁ Παῦλος εἰς ὅλας του τὰς ἐπιστολάς, οὐ-
δέ ὁ Ἰωάννης ἐδίδαξαν ἀνάμειξιν τῶν χριστιανῶν,
τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Χριστοῦ, εἰς πολιτικὰς διαμά-
χας καὶ ἀναμορφώσεις, τούναντίον, ἀναγινώσκομεν,

" Μὴ ἀγαπᾶτε τὸν κόσμον μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ.
Ἐὰν τις ἀγαπᾷ τὸν κόσμον, ἡ ἀγάπη τοῦ Πα-
τρὸς δὲν εἶναι ἐν αὐτῷ, διότι πᾶν τὸ ἐν τῷ
κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρκὸς, καὶ ἡ ἐπιθυ-
μία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονία τοῦ βίου
δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀλλ' εἶναι ἐκ τοῦ
κόσμου. Καὶ ὁ κόσμος παρέρχεται, καὶ ἡ ἐπι-
θυμία αὐτοῦ, ὅστις ὅμως πράττει τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, μένει εἰς τὸν αἰῶνα." Α.ΙΩ.β:15-
17.

"Κόσμον" δὲν ἐννοεῖ τοὺς ἀνθρώπους, διότι ὁ Θεὸς ἠγάπησε τὸν κόσμον καὶ ἐθυσίασε τὸν μονογε-
νῆ Αὐτοῦ Υἱὸν ὑπὲρ αὐτοῦ, "ΙΩΑΝΝ. γ:16, ἀλλὰ κό-
σμον ἐννοεῖ τὸ πολίτευμα τοῦ κόσμου, τοὺς θεσ-
μοὺς καὶ διατάξεις αὐτοῦ, τὰ ἀνθρώπινα "πιστεῦν"
καὶ θεωρίας αὐτοῦ. Ὁμοίως ὁ Παῦλος, καθὼς προ-
είπομεν, γράφει "νὰ μὴ συμμορφούμεθα μὲ τὸν αἶ-
να τοῦτον" τὰς διατάξεις, ἀρχὰς, πολίτευμα καὶ
φιλοδοξίας αὐτοῦ, "ἀλλὰ νὰ μεταμορφούμεθα διὰ
τῆς ἀνακρινίσεως τοῦ νοὸς μας" ὥστε νὰ γνωρίσω-
μεν τὶ εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ
εὐάρεστον καὶ τέλειον." ΡΩΜ. ιβ:2,3. Διότι τὸ
"σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου παρέρχεται." Α.ΚΟΡ. ζ:31.
"Ὅθεν ἡ ζωὴ τοῦ καθιερωμένου δὲν εἶναι ἰδικὴ του,
εἰς τὴν χεῖρα του, διὰ νὰ τὴν θυσιάσῃ δι' ἐπιγεί-
ους φιλοδοξίας, διαμάχας καὶ πολιτικὰς ἀναμορφώ-
σεις, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ "θυσιάσωμεν τὸ
πᾶν, καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας". Ἡ ζωὴ ἡμῶν ἀνήκει
εἰς τὸν Χριστὸν ὅστις ἐθυσιάσθη καὶ ἐξηγόρασεν
ἡμᾶς, νεκροὺς ὄντας ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐὰν λοιπὸν ζῶ-
μεν, διὰ τὸν ἀποθανόντα καὶ ἀναστάντα ὑπὲρ ἡμῶν,"
Β.ΚΟΡ. ε:15,16, πρέπει νὰ ζῶμεν καὶ νὰ ἀποθνήσκω-
μεν. Συνετάφημεν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ πράξωμεν τὸ
θέλημα τοῦ Θεοῦ, νὰ βαδίσωμεν εἰς τὰ βήματα Αὐ-
τοῦ, κηρύττοντες τὸ εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, πᾶ-
σα ἄλλη θυσία δὲν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

ΝΑ ΠΕΙΣΩΜΕΝ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΝΑ ΔΕΧΘΗ ΤΑ

ΣΧΕΔΙΑ ΜΑΣ.

ΤΡΙΤΟΝ, λέγει ἐπίσης εἰς τοὺς δημοσιογράφους ὁ
κ.κ. Ἰάκωβος ὅτι "ἡ προσευχὴ μου εἶναι ὅπως
πείσωμεν τὸν Θεόν, ὅχι μόνον διὰ τῶν λόγων μας,
ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν ἔργων μας... ὅτι εἴμεθα ἔτοιμοι
νὰ διακινδυνεύσωμεν τὸ πᾶν, ἐὰν θέλωμεν νὰ σωθῇ
πᾶν ὅ,τι καλοῦμεν ἰδιῶδες, ἢ ἡθικὰς καὶ πνευματι-
κὰς ἀξίας." Δηλ. κάμνομεν σχέδια ἰδικὰ μας, νό-
μους καὶ διατάξεις, καὶ προσπαθῶμεν νὰ πείσωμεν
τὸν Θεόν νὰ εὐλογῇ τὰ σχέδιά μας, τὰ ὁποῖα αὐ-

ριον ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δυσπιστοῦντες μεταβάλλομεν. Ὁ Λόγος ὁμως τοῦ Θεοῦ λέγει ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἀκούει τοιαύτας προσευχὰς διότι "δὲν ζητῶμεν κατὰ τὸ θέλημα Αὐτοῦ." Α.ΙΩΑΝΝ. ε:14.

ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ

Εἰς ὅλους τοὺς πολέμους, οἱ ἐμπόλεμοι προσεύχονται διὰ τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ κλήρου αὐτῶν ὑπὲρ ἐπικρατήσεως τῶν ὅπλων των ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν των. Ἀλλὰ ποιοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστιανοῦ; Ὁ Ἰησοῦς λέγει νὰ ἀγαπῶμεν καὶ τοὺς ἐχθροὺς μας ἀκόμη. ΜΑΤΘ.ε:44. Καὶ ὁ Ἰάκωβος λέγει,

" Πόθεν προέρχονται πόλεμοι καὶ μάχαι μεταξὺ σας; οὐχὶ ἐντεῦθεν τῶν ἡδονῶν σας αἵτινες στρατεύονται ἐντὸς τῶν μελῶν σας; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ δὲν ἔχετε, φονεύετε καὶ φθονεῖτε, καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἐπιτύχητε, μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, ἀλλὰ δὲν ἔχετε, ἐπειδὴ δὲν ζητεῖτε. Ζητεῖτε καὶ δὲν λαμβάνετε, διότι κακῶς ζητεῖτε, διὰ νὰ δαπανήσητε εἰς τὰς ἡδονὰς σας.

Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, δὲν ἐξεύρετε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου εἶναι ἔχθρα τοῦ Θεοῦ; ὅστις λοιπὸν θελήσῃ νὰ ἦναι φίλος τοῦ κόσμου, ἔχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται." ΙΑΚ.δ:1-5.

Εἰς τὸν ΠΡΩΤΟΝ Παγκόσμιον Πόλεμον, ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη ὀνομάζοντο καὶ καλοῦνται Χριστιανικὰ Ἔθνη, ἐρρίφθησαν ὁμως ὡς ἄγρια θηρία ἐναντίον ἀλλήλων, καὶ ἕκαστον ἔθνος προσήυχετο εἰς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ κλήρου αὐτῶν νὰ εὐλογήσῃ τὰ ὅπλα των ἐναντίον τοῦ ἄλλου ἔθνους, ἀμφοτέρα ὀνομαζόμενα Χριστιανικὰ Ἔθνη. Καὶ ἡ ἐρώτησις ἐγείρεται, εἶναι δυνατόν ὁ Θεὸς νὰ ἀκούῃ τοιαύτας προσευχὰς; Ὁ Ἰησοῦς προσήυχετο ὅπως ὅλοι οἱ ἀκόλουθοι Αὐτοῦ ἀγαπῶσιν ἀλλήλους, καὶ νὰ ᾤσιν ἐν, καθὼς ὁ

Ἰησοῦς ἦτο ἐν μετὰ τοῦ Πατρὸς Του, καὶ οἱ ἀκόλουθοι Αὐτοῦ νὰ εἶναι ἐν, εἰς σκοπὸν, εἰς πνεῦμα εἰς ἔργα. ΙΩΑΝΝ. ιζ:21. Εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦτο τῆς ἀγάπης, τῆς ἐνότητος, τοῦ σκοποῦ τῶν ἐμπλακέντων εἰς τὸν Πρῶτον καὶ Δεύτερον Παγκόσμιον Πόλεμον; Ἐχουν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ; Εἶναι ἐν ἀφοῦ ὀνομάζονται μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανοί; Ὁ Παῦλος λέγει,

"Ὅστις δὲν ἔχει τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, οὗτος δὲν εἶναι αὐτοῦ." ΡΩΜ. η:9.

Ἐκ τῶν ἔργων των δεικνύουν ὅτι τὰ λεγόμενα Χριστιανικά ἔθνη δὲν εἶναι χριστιανικά, διότι δὲν ἔχουν τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ. Μὴ πλανᾶσθε, λέγει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, διότι

"Ὁ Θεὸς δὲν ἐμπαίζεται, ἐπειδὴ ὅ,τι ἂν σπεῖρη ὁ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θέλει θερίσει." ΓΑΛ. ς:7.

"Ἐσπειρον πόλεμον καὶ θερίζουν τὰ κακὰ αὐτοῦ, πείναν, ἀσθένειαν καὶ θάνατον. Οἱ νόμοι καὶ ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν ἀλλοιοῦται. Οἱ ἄνθρωποι ἀπεμακρύνθησαν τῶν ἐντολῶν Αὐτοῦ καὶ θερίζουν ὅ,τι ἔσπειρον. Ὅ,τι ὁ προφήτης ἐπροφήτευσεν ἐπαληθεύει καὶ τότε καὶ σήμερον.

"Ἐκπληξίς καὶ φρίκη ἔγειναν ἐν τῇ γῇ. Οἱ προφῆται προφητεύουσι ψευδῶς, καὶ οἱ ἱερεῖς δεσπόζουσι διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς μου ἀγαπᾷ οὕτω, καὶ τί θέλει κάμει - ὁ Κύριος - εἰς τὸ μετὰ ταῦτα; ΙΕΡ. ε:30.

Μόνον ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, μὲ Βασιλέα τὸν Χριστὸν θὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά καὶ τὴν δικαιοσύνην, διότι πεῖρα 6,000 ἐτῶν ἔχει πείσῃ πᾶσα νοήμονα διάνοιαν ὅτι, ἡ ἁμαρτία καὶ ἡ

ἰδιοτέλεια εἶναι ἐνσφηνωμένοι εἰς τὴν ζωὴν πάσης τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Θεὸς ὅμως ἔχει σχέδιον, τὸ ὁποῖον ἐλάλησαν πάντες οἱ ἅγιοι Αὐτοῦ προφήται δι' ἀποκατάστασιν καὶ εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, τὴν καταστροφὴν τῆς βασιλείας τοῦ Σατανᾶ, καὶ τὴν ἰδρυσιν τῆς Βασιλείας τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἰησοῦς μᾶς ἐδίδαξεν νὰ προσευ-
χώμεθα ὅπως ἔλθῃ, ὅποτε τότε θὰ γίνεταί τὸ θέλη-
μα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καθὼς γίνεταί ἐν Οὐρανῷ.
Ὁ Θεὸς ἔχει σχέδιον ἰδικὸν Του λέγων διὰ τοῦ
προφήτου Αὐτοῦ,

" Ἀπ' ἀρχῆς ἀναγγέλλω τὸ τέλος, καὶ ἀπὸ πρό-
τερον τὰ μέλλοντα. Ἡ βουλὴ μου θέλει στα-
θῇ, καὶ θέλει ἐκτελέσει ἅπαν τὸ θέλημά μου.
Ναί, ἐλάλησα, καὶ θέλω κάμει νὰ γείνη. Ἐβου-
λευθῇ καὶ θέλω ἐκτελέσει αὐτὸ." ἩΣ. μς:10.

Δὲν δυνάμεθα νὰ πείσωμεν τὸν Θεὸν νὰ δεχθῇ τὰ
ἰδικὰ μας σχέδια, ἔστω καὶ ἂν "διακινδυνεύωμεν
τὸ πᾶν" καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν μας". Ὁ Θεὸς ἔχει προ-
εἶπει τὰ σχέδιά Του, καὶ ἐκτελοῦνται τὰ σχέδια
Του διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καθὼς ἔχει προεἶπει ἐν
τῷ Λόγῳ Αὐτοῦ. Ἀλλὰ οἱ κοσμοκράτορες τοῦ αἰῶνος
τούτου χαράσσουν ἰδικὰ τῶν σχέδια, καὶ προσπαθοῦν
νὰ πείσουν τὸν Θεὸν νὰ δεχθῇ τὰ σχέδιά των, ἀλλ'
ὁ Θεὸς λέγει,

"Αἱ βουλαὶ μου ὅθεν εἶναι, βουλαὶ ὑμῶν, οὐδὲ
ὁδοὶ μου ὁδοὶ ὑμῶν. Ἀλλ' ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ
οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως αἱ ὁδοὶ μου
εἶναι ὑψηλότεροι τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ αἱ βου-
λαὶ μου τῶν βουλῶν ὑμῶν." ἩΣ. νε:8-11.

Σήμερον εὐρισκόμεθα εἰς καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον
πολλὰ προφητεῖαι ἐκπληροῦνται ἐνώπιον τῶν ὀφθαλ-
μῶν μας. Γνωρίζοντες τὰς Γραφὰς, τὸν Λόγον τοῦ Θε-
οῦ, δυνάμεθα νὰ χαίρωμεν, διότι ἡ ἀπολυτρωσις ἡ-
μῶν καὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἐγγίζει, εἶναι ἐπὶ θύρας.

---o o o---

Τὸ μεταδοτικὸν τῆς πίστεως.

ΙΣ ΛΟΥΚΑ ιη:8, ὁ Κύριος ἡμῶν ἔκαμε τὴν ἐρώτησιν, "Πλὴν ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὅταν ἔλθῃ, ἄραγε θέλει εὗρεϊ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;" Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ Παῦλος μᾶς δίδει τὴν ἀπάντησιν, λέγων,

" Γίγνωσκε δὲ τοῦτο, ὅτι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις θέλουσιν ἔλθεϊ καιροῖ κακοί, διότι θέλουσιν εἶσθαι οἱ ἄνθρωποι φίλαιοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, ἄσπλαγχνοι, ἀδιάλακτοι, συκοφάνται, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι..." B. TIM. γ:1-4.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν λοιπὸν τοῦ Κυρίου, ὁ Παῦλος ἐμφαντικῶς ἀπαντᾷ ὅτι ἐν τῇ παρουσίᾳ Αὐτοῦ δὲν θέλει εὗρεϊ τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς.

Ὁ νόμος τῆς φύσεως εἶναι ὅτι πᾶν δένδρον "κάρμει καρπὸν κατὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ." ΓΕΝ. α:11. Τὰ τέκνα ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Παύλου ὅτι θὰ εἶναι "ἀπειθεῖς εἰς τοὺς γονεῖς" ἀλλὰ τί ἄλλο δύ-

ναται τις νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ τὰ τέκνα, ἀφοῦ οἱ γονεῖς εἶναι ἀπειθεῖς εἰς τὸν Θεόν, ἄσπλαγχνοι, ἀδιάλακτοι... φιλήδονοι μᾶλλον παρὰ φιλόθεοι; Οὐδεὶς δύναται νὰ δώσῃ εἰς ἄλλον ἐκεῖνο τὸ ὅποιον αὐτοῦς ὁ ἴδιος δὲν κατέχει. Καὶ ὁ δρόμος τῆς ἀμαρτίας εἶναι κατωφερὴς καὶ ἐξαχρειωτικὸς, καὶ δι' αὐτὸ βλέπομεν τὰ τέκνα νὰ εἶναι χειρότερα τῶν γονέων. Καὶ οἱ γονεῖς δὲν ἐνδιαφέρονται διὰ τὰ τέκνα αὐτῶν φυσικῶς καὶ πνευματικῶς. Τὰ ἀνατρέφουν μέχρι τινος ἡλικίας, καὶ ἀκολούθως τὰ ἐγκαταλείπουν εἰς τὸν ροῦν τοῦ πνεύματος τοῦ αἰῶνος τούτου, μὲ τὴν δικαιολογίαν, ὅτι "ἔχουν νὰ ζήσουν τὴν ἰδικὴν τους ζωὴν, καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐλεύθεροι." Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα, καὶ τῶν τέκνων πρὸς τοὺς γονεῖς δὲν διδάσκεται μεταξὺ τῶν κατ' ὄνομα χριστιανῶν, καὶ μετὰ λύπης βλέπομεν τοῦτο καὶ μεταξὺ πολλῶν ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Βεβαίως, τὶ ὁ κόσμος κάμνει δὲν εἶναι τόσον σπουδαῖον, καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ ἐπηρεάζῃ τὴν διαγωγὴν τῶν ἀγίων, οἵτινες μετὰ ζήλου πρέπει νὰ ζητῶσι νὰ γνωρίσωσι τὶ εἶναι τὸ εὐάρεστον εἰς τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς εἰς τὸ παρελθὸν διὰ τῆς ῥητῆς ἐντολῆς Αὐτοῦ, καὶ διὰ τῆς πολιτείας Αὐτοῦ μετὰ τοῦ λαοῦ Του Ἰσραὴλ ἐφάνέρωσε καθαρῶς ποῖον εἶναι τὸ θέλημά Του.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ πρὸς τοὺς Ἑβραίους δοθεὶς Νόμος τοῦ Θεοῦ, ἔθετε τοὺς γονεῖς ὑπευθύνους διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα ἦσαν ὑπεύθυνα διὰ πᾶσαν παρακοὴν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῶν. Δὲν ὑπάρχει μέτρον ἡλικίας εἰς τὸ ὅποιον ὁ υἱὸς δύναται νὰ φθάσῃ, καὶ νὰ προφυλαχθῇ ἀπαλασσύμενος τῆς ὑπακοῆς αὐτοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς του. Ἐφ' ὅσον ὁ πατὴρ ζῇ, ὁ υἱὸς οὐδέποτε δύναται νὰ καθήσῃ

ἐπὶ τῆς καθέδρας αὐτοῦ. Οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰησοῦ ἦσαν ἄνθρωποι ἡλικιωμένοι ἐν τῇ ἱερατικῇ ὑπηρεσίᾳ, ἀλλὰ ἦσαν "ἄχρειοι ἄνθρωποι, δὲν ἐγνώριζον τὸν Κύριον." Α.ΣΑΜ. β:12. Ὁ Ἰησοῦς συνεβούλευεν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ νὰ μὴ ἁμαρτάνουσιν, ἀλλὰ ἐκεῖνοι δὲν ὑπήκουον. Διὰ τὸν Ἰησοῦς τότε ἦτο νὰ λάβῃ δρα-
στικότερα μέτρα ἐναντίον αὐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἐπρα-
ξεν τοῦτο, καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἐκράτησεν ὑπεύθυνον.
Α.ΣΑΜ. γ:13. Ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς Ἰσραηλί-
τας ἦτο,

" Ἐὰν τις ἔχει υἱὸν πεισματῶδη καὶ ἀ-
πειθῆ, ὅστις δὲν ὑπακούει εἰς τὴν φω-
νὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἢ εἰς τὴν φωνὴν
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἀφοῦ παιδεύσωσιν
αὐτὸν, δὲν ὑπακούῃ εἰς αὐτοὺς, τότε ὁ
πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θέλουσι
πιάσει αὐτὸν καὶ θέλουσιν ἐκφέρειν αὐτὸν
πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς πόλεως αὐτοῦ,
καὶ εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ
θέλουσιν εἰπεῖν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους
τῆς πόλεως αὐτοῦ. Οὗτος ὁ υἱὸς ἡμῶν εἴ-
ναι πεισματῶδης καὶ ἀπειθῆς, δὲν ὑπα-
κούει εἰς τὴν φωνὴν ἡμῶν, εἶναι λαίμαρ-
γος καὶ μέθυσος, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι
τῆς πόλεως αὐτοῦ θέλουσι λιθοβολήσῃ
αὐτὸν μὲ λίθους καὶ θέλει ἀποθάνει. Καὶ
θέλεις ἐξαφανίσει τὸ κακὸν ἐκ μέσου σου,
καὶ πᾶς ὁ Ἰσραὴλ θέλει ἀκούσει καὶ φο-
βηθῇ." ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜ. κα:18-21.

Βεβαίως τοιοῦτος νόμος θεωρεῖται σκληρὸς καὶ
βάνανσος, καὶ δὲν θὰ λάβῃ οὐδεμίαν ὑποστήριξιν
εἰς τὸν οὕτω καλούμενον πεπολιτισμένον κόσμον
τῶν ἡμερῶν μας. Ἀλλὰ δὲν θὰ ὑπῆρχεν ἀνάγκη τοιού-
του νόμου, εἰὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπακοῆς καὶ τοῦ σε-
βασμοῦ ὑποστηρίζετο. Σήμερον, καὶ εἰὰ ἀκόμη ῥα-
πίσης τὸν υἱὸν σου, δυνατόν νὰ συλληφθῇς ὑπὸ τῆς
ἀστυνομίας καὶ τιμωρηθῇς. Οὐδὲν λοιπὸν τὸ παρά-

δοξον ἔαν ἡ προφητεία τοῦ Ἀπ. Παύλου ἀληθεύει σήμερον, ὅτι οἱ ἄνθρωποι θέλουσιν εἶσθαι "ἄλ-
ζῶνες, ὑπερήφανοι, βλάβσημοι, ἀπειθεῖς εἰς τοὺς
γονεῖς ..."

Ἡ πίστις ἦτο περιορισμένη μεταξὺ ὀλίγων κα-
τὰ τοὺς παρελθόντας αἰῶνας. Ὑπῆρξεν ὅμως μεταδο-
τική ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἰς τὰ τέκνα, καὶ ἔμεινε
εἰς αὐτὰ κληρονομία. Ἡ πίστις μετὰ τῶν ἐπαγγε-
λιῶν τοῦ Θεοῦ ἔμειναν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν οἰ-
κογένειαν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ.
Τοῦτο δὲν ἦτο κατὰ τύχην, ἀλλὰ ἀποτέλεσμα τῆς
καλῆς αὐτῶν διαγωγῆς, τῆς συμβουλῆς αὐτῶν πρὸς
τὰ τέκνα των, καὶ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῶν ἐκεῖ ἔνθα
ἡ συμβουλή δὲν ἀνεγνωρίζετο. Περὶ τοῦ Ἀβραὰμ ὁ
Θεὸς εἶπεν,

"Ἐπειδὴ γνωρίζω αὐτὸν ὅτι θέλει διατάξει
πρὸς τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν οἶκον
αὐτοῦ μεθ' αὐτὸν, καὶ θέλουσι φυλάξει τὴν
ὁδὸν τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ πράττωσι δικαιοσύ-
νην καὶ κρίσιν." ΓΕΝ. ιη:19.

Δὲν ἦτο κατὰ τύχην τὸ ὅτι ὁ Ἰσαὰκ καὶ ὁ Ἰα-
κώβ ἠκολούθησαν τὴν πίστιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν Ἀ-
βραὰμ, καὶ ἔγειναν κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας.
Πᾶς ἀληθὴς λάτρης τοῦ Θεοῦ μετὰ ζήλου ἐδίδαξεν
τὰ τέκνα αὐτοῦ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ. Τὸ μεγαλείτε-
ρον σφάλμα ὅπου ἔκαμεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Φαραῶ, ὅταν
ἀνέλκυσαν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῶν υἱάτων, ἦτο νὰ ἐ-
πιστρέψῃ πάλιν τὸν Μωϋσῆν εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ
διὰ νὰ εἶναι ἡ τροφὸς του. Ἐκεῖνη δὲ πιστὴ οὖσα
εἰς τὸν Θεὸν ἔγεινεν ὄχι μόνον ἡ τροφὸς του ἀλ-
λὰ καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ διδάσκαλος, μεταδώσα-
σα τὴν πίστιν αὐτῆς εἰς αὐτὸν, διδάσκουσα αὐτὸν
ὅτι δὲν ἦτο Αἰγύπτιος, υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φα-

ραῶ, ἀλλὰ Ἰσραηλίτης, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνήκου-
σιν αἱ ἐπαγγελίαι τοῦ Θεοῦ. Ἡ διδαχὴ τῆς δὲ εἰ-
χεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ὥς ἀναγινώσκομεν,

" Διὰ πίστεως ὁ Μωϋσῆς ἀφοῦ ἐμεγάλωσεν ἡρνή-
θη νὰ λέγεται υἱὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραῶ,
προκρίνας μᾶλλον νὰ κακουχῇται μὲ τὸν λαὸν
τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἔχῃ πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν
ἀμαρτίας... διότι ἀπέβλεπεν εἰς τὴν μισθα-
ποδοσίαν." EBP. ια:24-26.

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Ἐπῆρξαν πολλὰι μητέρες αἵτινες μετέδωσαν τὴν
πίστιν αὐτῶν εἰς τὰ τέκνα των, ὥς ἡ μήτηρ τοῦ
Σαμουὴλ, καὶ ἄλλαι. Ἄν καὶ ἡ Γραφὴ ἀπαγορεύει
εἰς τὴν γυναῖκα νὰ διδάσκῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἡ
ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ, καὶ ἰδιαιτέρως ἐν τῷ
οἴκῳ αὐτῆς, εἶναι μεγάλη, ἡ δὲ εὐλογία καὶ ἐπι-
δοκιμασία τοῦ Θεοῦ ἔγεινε πάντοτε κατὰδηλος εἰς
τὰς οἰκογενείας ἐκεῖνας αἵτινες μετὰ ζήλου ἠκο-
λούθησαν τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, καὶ προσεπάθησαν
νὰ μὴ σβύσῃ ὁ λύχνος τῆς πίστεως ἐκ τοῦ οἴκου
αὐτῶν, καὶ νὰ ἔχωσιν ἐπίδρασιν πρὸς τὸ ἀγαθὸν
μετὰ πάντων οἵτινες δυνατόν νὰ ἔλθωσιν εἰς ἀπι-
κοινωνίαν μετ' αὐτῶν.

Αἱ ἀνώταται εὐλογίαι, δόξης καὶ τιμῆς τὰς ὁ-
ποίας ὁ Θεὸς θὰ δώσῃ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἔ-
χουσι περιορισθῇ εἰς στενοὺς συγγενιακοὺς δεσ-
μοὺς, εἰς ἀνθρώπους οἵτινες εἶχον τὴν καλὴν τύ-
χην νὰ ἔχωσιν πιστοὺς γονεῖς, καὶ οἵτινες δὲν ἐ-
δίστασαν νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν πίστιν αὐτῶν εἰς πάν-
τας ἐκεῖνους οἵτινες ἦσαν ἰδικοὶ των, καὶ ἐπὶ
τῶν ὁποίων ἐξήσκων ἐπιρροὴν. Οὕτω βλέπομεν ὅλαι
αἱ ἀνώτεραι θέσεις τῆς ἐπιγείου βασιλείας ἀνήκου-
σιν εἰς τὸν Ἀβραάμ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ.

Ἀλλὰ καὶ τὶ περὶ τῶν κληρονόμων τῆς οὐρανί-

ου δόξης; Οἱ δύο μεγαλύτεροι ἄνδρες οἵτινες πο-
 τὲ ἐγεννήθησαν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, εἶναι ὁ Κύριος
 ἡμῶν, ὅστις ἔχειν "κληρονόμος πάντων" εἰς τὸ
 σύμπαν, καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς, περὶ τοῦ ὁ-
 ποίου εἶναι γεγραμμένον ὅτι, "μεταξὺ τῶν γεννη-
 θέντων ὑπὸ γυναικῶν δὲν ἡγέρθη μεγαλύτερος τοῦ
 Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστῆ." MATΘ. 11:11, ὅστις θὰ
 κατέχῃ ἀνωτάτην θέσιν ἐν τῇ ἐπιγεῖῳ Βασιλείᾳ,
 οὗτοι ἐγεννήθησαν ὑπὸ δύο γυναικῶν αἰτινες ἦσαν
 συγγενεῖς. Εἰς τὸν συγγενιακὸν ἐκεῖνον κύκλον ὑ-
 πῆρχε ζῶσα πίστις καὶ μεταδοτικὴ, καὶ ὁ Θεὸς εὐ-
 λόγησεν αὐτάς. Τὸ ζήτημα τοῦτο λαμβάνει σπουδαι-
 οτέραν ὄψιν ὅταν σκεφθῶμεν ὅτι καὶ πολλοὶ ἐκ
 τῶν ἀποστόλων οἵτινες θὰ κατέχουν τὰς ἐξοχοτέρας
 θέσεις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἦσαν συγγενεῖς καὶ γνω-
 στοί προτοῦ ἀκόμη γνωρίσουν τὸν Κύριον.

Η ΣΑΛΩΜΗ, Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἡ Σαλώμη, ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωάννου, φαίνεται νὰ
 ἦτο ἀδελφὴ τῆς Μαρίας, τῆς μητρὸς τοῦ Ἰησοῦ. Εἰς
 τὸν στενὸν συγγενιακὸν ἐκεῖνον κύκλον εὐρίσκετο
 θεοσέβεια, ἀγνότης καὶ τὸ αἰετοῦ ὑπάρχον πνεῦ-
 μα μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τὸ μεταδοτικὸν τῆς
πίστεως, ὅπως τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ πάντες ὅσοι θὰ
 ἦρχοντο εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτῶν, νὰ γνωρίσουν περὶ
 τοῦ Θεοῦ, καὶ νὰ πιστεύσουν εἰς τὰς ἐπαγγελίας
 Αὐτοῦ. Ὁ Θεὸς δὲ ἐτίμησεν αὐτοὺς πλουσίως. Με-
 ταξὺ τῶν ἀποστόλων ὑπῆρχον δύο σειραὶ διδύμων,
 μερικὸι φρονοῦν τρεῖς-γνωστοὶ μετ' ἀλλήλων πρὶν
 ἀκόμη ἀκολουθήσουν τὸν Κύριον.

Ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Ἰάκωβος ἦσαν συνέταιροι εἰς
 τὸ ἐμπόριον τῶν ἰχθύων μετὰ τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ
 Ἀνδρέα, ΛΟΥΚ. 8:10, ἡ δὲ συναναστροφή αὐτῶν ἦ-
 το ἁγία καὶ δικαία, οὐχὶ ἀσεβὴς καὶ ἀδίκος. Ἡ
 πίστις αὐτῶν ἦτο ἀπλή, ὑστερημένη τῆς ὑποκρισί-
 ας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων παραδόσεων, καὶ δὲν ἀπέ-

βλεπον εἰς τοὺς Γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους διὰ νὰ γνωρίσουν τὰ περὶ τοῦ Θεοῦ. Αναγινώσκομεν,

"Εὗρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν, ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον ἔγραψεν ὁ Μωϋσῆς ἐν τῷ Νόμῳ καὶ οἱ προφῆται εὗρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ." ΙΩΑΝΝ. α:45.

Ὅποια ἀπλότης! Δὲν μετέβη νὰ ζητήσῃ τὴν γνώμην τῶν πεπαιδευμένων! Καθὼς μᾶς λέγει ὁ Παῦλος, "δὲν συνεβουλεύθησαν σὰρκα καὶ αἷμα," καὶ ὁ Φίλιππος ἦτο ἐκ τῆς ἰδίας πόλεως τοῦ Ἀνδρέα καὶ Πέτρου.

Δι' ἐκείνους οἵτινες εἶχον πίστιν εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὰς ὑποσχέσεις Αὐτοῦ, καὶ εἶχον τὴν ἀπαιτουμένην ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν νὰ μεταδώσουν τὴν πίστιν των εἰς τὰ ὑπόλοιπα μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, μεγάλη χαρὰ καὶ δόξα θὰ ἀναμένῃ αὐτοὺς εἰς τὸ μέλλον. Δὲν γνωρίζομεν πόσαι, ἀλλὰ φρονοῦμεν πολλὰ οἰκογένειαι ὁλόκληροι θὰ συμβασιλεύσουν μετὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ πρωτίστου καθήκοντος, τῆς μετα-ταδώσεως τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς ἰδιικοὺς των πρώτον.

Ὁ Τιμόθεος ἔμαθεν τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τὴν Μάρμην του Λωΐδη καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα του Εὐνίκη, καθὼς ὁ Παῦλος λέγει, "ἀπὸ βρέφος γνωρίζεις τὰ ἱερὰ γράμματα τὰ δυνάμενα νὰ σὲ σοφίσωσιν εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ." Β. ΤΙΜ. γ:15 α:5. Ἡ Λωΐς καὶ ἡ Εὐνίκη δὲν ἐδίδαξαν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ ἐδίδαξαν ἐκεῖνον ὅστις ἐδίδαξεν ἔπειτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐγράφησαν ἐκεῖ ἔνθα οὐδεὶς ποτὲ θὰ δυνηθῇ νὰ ἀφαιρέσῃ, ἀλλὰ θὰ λάμπουν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

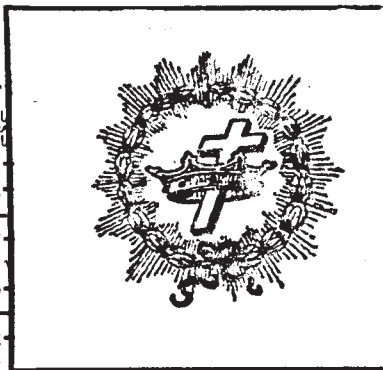
- — o o o — -

Ἦν ὑπὲρ τῆς Βαβυλῶνος.
 Βαβυλῶν- Ἦν μήτηρ καὶ αἱ
 θυγατέρες- . Δ! Εῡ.31-36.

ΕΙΛΙΚΡΙ-
 ΝΕΙΣ Χρυ
 στιανοὶ οὐ
 τινες ἀμβλυ-
 ωποῦσι, μὴ δια-
 κρίνοντες τὴν πα-
 ρακμὴν τοῦ Προτεσ-
 ταντισμοῦ, οὐδὲ τὴν
 συμμαχίαν τοῦ Προ-
 τεσταντικοῦ πατρι-
 σμοῦ μετὰ τοῦ Πα-
 πισμοῦ, ἀλλ' οἵτι-
 νες βλέπουσι τὴν σύγχυσιν τῶν διδασκαλιῶν
 του καὶ τὴν ἀκαταστασίαν εἰς πάσας τὰς Χρι-
 στιανικὰς ὁργανώσεις, δύνανται ἐν τούτοις νὰ
 ἀποτείνωσι τὴν ἐξῆς ἐρώτησιν: Ἐὰν τῷ ὄντι
 ἅπας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος περιλαμβάνεται ἐν
 τῇ κατὰ τῆς Βαβυλῶνος ἀποφάσει, τί προέκυψεν
 ἐκ τοῦ Προτεσταντισμοῦ; ποῖοι οἱ καρποὶ τῆς
 μεγάλης μεταρρυθμίσεως; Τοῦτο εἶναι σπουδαί-

ότατον ζήτημα: "Ὡς εἴπωμεν ἐν τούτοις, ὅτι ὁ Προτεσταντισμὸς τῆς σήμερον δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς Μεταρρυθμίσεως, ἀλλὰ τῆς παρακμῆς του. Διακρατεῖ ἐτι πολλὰς διαθέσεις καὶ ἐκ τοῦ χαρακτηῖρος τῆς ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἐξ ἧς ἀνεφύησαν οἱ διαφοροὶ αὐτῆς κλάδοι. Γνωρίζομεν ὅτι ἐν πάσαις ταῖς Προτεσταντικαῖς ἀποχρώσεσι ὑπάρχουσι ψυχὰι τινες ἀφοσιωμέναι, τὰς ὁποίας ὁ Κύριος ἀποκαλεῖ "σῖτον" πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν "ζιζανίων," ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ διαφοροὶ αὗται Διαμαρτυρόμεναι ἐκκλησίαι εἶναι γνήσiai θυγατέρες τοῦ διεφθαρμένου καὶ νόθου ἐκείνου συστήματος τῆς ὀνοματικῆς Χριστιανωσύνης, τοῦ Παπισμοῦ, "τῆς μητρὸς τῶν πορνῶν." ΑΠΟΚ. ιζ:5.

"Ὡς παρατηρήσωμεν καλῶς, ὅτι τόσον οἱ Καθολικοὶ, ὅσον καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἐναβρύνονται ἐπὶ τῇ ἀμοιβαίᾳ συγγενείᾳ μητρὸς πρὸς τὴν θυγατέρα καὶ τὰνάπαλιν. Ἡ Ρώμη αὐτοκαλουμένη "Ἡ Ἁγία Μήτηρ, ἡ Ἐκκλησία" καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἐπικυροῦντες τὴν ἰδέαν μετὰ χαρᾶς, προθυμοποιοῦνται νὰ ἐξαγγείλωσι τοῦτο διὰ δημοσίων δηλώσεων ἐκ τε τοῦ κλήρου καὶ τῶν λαϊκῶν. Τοῦτο δὲ πράττοντες θεωροῦσι δόξαν αὐτῶν ὅ,τι πραγματικῶς πρέπει νὰ θεωρηταί ὡς καταισχύνη, ΦΙΛ. γ:19, παραμελοῦντες νὰ ἐξετάσωσιν πῶς ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ τοὺς στιγματίζει χαρακτηρίζων τὴν Ρώμην μητέρα τοῦ ἐπονειδίστου τίτλου "τῆς μητρὸς τῶν πορνῶν."

Οὐχ' ἦττον οὐδέποτε ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν τῆς Ρώμης, ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ τεθῇ ἐν ἀμβολῷ τὸ δικαίωμα τῆς μητρότητος, καὶ οὐδέποτε βεβαίως θὰ ἐσκέφθη πόση ἀσυναρτησία καὶ ἀσυμφωνία ὑφίσταται μεταξὺ τῶν διαταγμάτων τῆς, διδασκαλιῶν τῆς κ.π.λ. καὶ τῆς ἀξιώσεως τῆς ὅτι εἶναι πάντοτε ἡ μόνη ἀληθὴς ἐκκλησία,

ἦν ἡ Γραφή ὀρίζει ὡς οὕσαν "παρθένον μεμνησ-
τευμένην τῷ Χριστῷ." B.KOP.ια:3. Ἡ παρ' αὐτῆς
διεκδίκησις τῆς μητρότητος τῆς εἶναι πρὸς τὸ
αἰώνιον ὄνειδος τῆς καθὼς καὶ πρὸς καταισχύ-
νην τῶν θυγατρῶν τῆς.

Ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία τὴν ὁποίαν ἀναγνωρί-
ζει ὁ Θεὸς, ἀλλὰ τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ἀγνοεῖ,
εἶναι ἑσσεῖ παρθένος, ποτὲ δὲν ἐγέννησε συσ-
τήματα, ἀλλ' ἐμεινεν ἀγνή, καθαρὰ καὶ πιστὴ
εἰς τὸν Κύριον, ὅστις θεωρεῖ αὐτὴν ὡς κόρην
τοῦ ὀφθαλμοῦ Του. ZAX. β:8, PAAM.ιζ:6,8.

Ὁργάνωσις τις ὁποιαδήποτε δὲν δύναται
νὰ μορφώσῃ τὴν ἀληθεῖ ἐκκλησίαν, ἥτις ἀποτε-
λεῖται μόνον ἐξ ἀληθοῦς σίτου, τὰ μέλη δὲ
αὐτῆς εἶναι γνωστὰ εἰς τὸν Θεόν, ἀδιάφορον
ἂν ὁ κόσμος τοὺς ἀναγνωρίζει ἢ δὲν τοὺς ἀνα-
γνωρίζει!

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Παπισμὸς εἶναι μέγα τι
θρησκευτικὸν σύστημα, δεόν νὰ ἀναζητήσωμεν
καὶ ἄλλα τινα θρησκευτικὰ παράμοια συστήμα-
τα ἀνταποκρινόμενα πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν
αὐτῶν ὡς θυγατέρων, οὐδ' εἶναι ἀνάγκη ταῦτα
νὰ ὦσιν τόσον ἀρχαῖα καὶ διεφθαρμένα ὡς ἡ
μήτηρ, πόρνοι ἐν τούτοις καὶ ταῦτα -συστήμα-
τα θρησκευτικὰ ἀξιούντα ὅτι ἀναγνωρίζουσι
τὸν Χριστὸν, ἐπιζητοῦντα δὲ τὴν εὐνοίαν τοῦ
κόσμου καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιστηριζόμενα ἐπὶ θυσίᾳ
τῆς πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν πιστότητος των.

Τὰ Προτεσταντικὰ συστήματα ἀνταποκρίνον-
ται ἀκριβέστατα πρὸς τὴν περιγραφὴν ταύτην,
"αἱ θυγατέρες εἶναι ἀντάξιαι τῆς μητρὸς των."

Ὡς ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ Τρίτῳ Τόμῳ τῶν Γρα-
φικῶν Μελετῶν, ἡ γέννησις τῶν διαφόρων πατρι-

αστικῶν θυγατέρων συνέπεσε μετὰ τῶν μεταρρυθμίσεων ἐκ τῆς διαφορᾶς ἐν τοῖς κόλποις τῆς μητρὸς ἐκκλησίας. Απεχωρίσθησαν μετ' ὧδίνων τοκετοῦ καὶ ἐγεννήθησαν παρθένοι, ἐκάστοτε δὲ περιελάμβανον ἐν ἑαυταῖς ἀληθεῖς μεταρρυθμιστὰς, οἵτινες παρέλαβον καὶ πολλὰ πράγματα ἔχοντα τὸ πνεῦμα τῆς μητρὸς, καὶ ἐκληρονόμησαν σεβαστὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν ψευδῶν διδασκαλιῶν καὶ πονηρῶν δογμάτων, ἅτινα ἐφήρμοσαν κατὰ θεωρίαν καὶ κατὰ πρᾶξιν. Ἐπείσαν ἐπομένως καὶ αὐταὶ καὶ διεφθάρησαν, ἀπέδειξαν δὲ τοιοῦτοτρόπως καὶ ἐδικαίωσαν τὸν προφητικὸν χαρακτηρισμὸν "πόρνοι."

"Ὡς μὴ λησμονῶμεν ἐν τούτοις, ὅτι εἰ καὶ αἱ πολυπληθεῖς αὐταὶ μεταρρυθμίσεις ἐχορήγησαν πολῦτιμον συνδρομὴν "ἐν τῷ καθαρισμῷ τοῦ ἁγιαστηρίου," ἀπὸ θείας ὅμως ἀπόψεως, ἡ τάξις τοῦ ἁγιαστηρίου μόνη ἀπετέλεσε τὴν ἀληθῆ ἐκκλησίαν. Τὰ μεγάλα ἀνθρώπινα συστήματα τὰ ὀνομασθέντα "ἐκκλησίαι" μόνον κατ' ὄνομα εἰσὶ τοιαῦται. Αποτελοῦσι δὲ πάντα ταῦτα τμήμα ψευδοῦς τινὸς συστήματος, ἐξ ἀπομιμήσεως πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐκκλησίαν, τοῦτο δὲ ἀποκρύπτουσιν ἀπὸ τὰ ὄμματα τοῦ κόσμου.

Ἡ ἀληθὴς ἐκκλησία ἀποτελεῖται ἐκ πιστῶν καθ' ὁλοκληρίαν ἀφιερωμένων καὶ ἐχόντων πεποιθησιν εἰς τὴν ἀξίαν τῆς μόνης μεγάλης ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν θυσίας. Οὗτοι εὐρίσκονται διεσπαρμένοι τῇδε κάκεισε ἐντός καὶ ἐκτός τῶν ἀνθρωπίνων συστημάτων, ἀλλὰ πάντως ἀποκεχωρισμένοι ἀπὸ τοῦ κοσμικοῦ αὐτοῦ πνεύματος. Οὗτοι εἶναι ἡ τάξις τοῦ "σίτου" τῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν, εὐκρινῶς διακρινομένη ἐκ τῶν "ζιζανίων." Ὡς ἄτομα δὲ οὗτοι περιεπάτησαν ταπεινῶς μετὰ τοῦ Θεοῦ, τιθέμενοι ὑπὸ τὰς συμβουλάς τοῦ Λόγου Του, καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν

τοῦ Πνεύματος Του. Οὗτοι εἰσὶν οἱ πενθοῦντες ἐν Σιών καὶ οἱ λαμβάνοντες παρὰ τοῦ Θεοῦ "ἡ-
 ραιότητα ἀντὶ τῆς στάκτης καὶ ἔλαιον εὐφρο-
 σύνης ἀντὶ τοῦ πένθους." MATΘ.ε:4, ΗΣ.Ξα:3.
 Μόλις δὲ τώρα "κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Θερισμοῦ"
 ἡ τάξις αὕτη διαχωρίζεται ἀπὸ τῶν "ζιζανίων."
 Ὁ Κύριος ἠθέλησεν ὅπως καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη
 τάξις συναυξάνωσιν ὁμοῦ μέχρι τοῦ καιροῦ τοῦ
 Θερισμοῦ, μέχρι τοῦ χρόνου τούτου καθ' ὃν ζῶ-
 μεν. MATΘ. .ιγ:30.

Αἱ ἐκ τῆς Μεταρρυθμίσεως ἀπορρέουσαι ἐκ-
 κλησίαι ἀπέκτησαν τὴν ἐξουσίαν συμμαχήσασαι
 μετὰ τῶν γηϊνῶν βασιλέων.... Κομπὰ καὶ πολυ-
 δάπανα κτίρια-ναοὶ- ὑψηλὰ κωδωνοστάσια μετὰ
 ἡχηρῶν κωδῶνων, μεγάλα ὄργανα, πλουσία ἐπίπλω-
 σις, καλλιτεχνικοὶ χοροὶ, ἐπιφανεῖς ρήτορες,
 ἑορταὶ, ἐστιάσεις, συναυλῖαι, παίγνια, λαχεῖα,
 διακεδάσεις, ψυχαγωγίαι καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι
 δύναται νὰ κρατήσῃ τοὺς νέους, καὶ προσεκλύσῃ
 τὸν κόσμον, καὶ νὰ τύχῃ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ.

Αἱ ὑψηλαὶ δὲ καὶ θεμελιώδεις διδασκαλίαι
 τοῦ Χριστοῦ, ἐτέθησαν ἐν δευτέρᾳ μοίρᾳ καὶ
 ἀπελακτίσθησαν ἀντικατασταθεῖσαι ὑπὸ ψευδῶν
 δογμάτων ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ἡ ἀλήθεια ὅλως
 εἶναι ἄγνωστος ἢ ἐξοστρακισμένη. Πόσον εἰς
 πάντα ταῦτα αἱ θυγατέρες ὁμοιάζουσι πρὸς τὴν
 μητέρα!

" Μатаιοπονεῖτε, ἔλεγέ ποτε σεβάσμιδος τις
 Πρεσβυτεριανδς, πρέπει νὰ παραδεχῶμεν ὅτι ἡ
 Καθολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μήτηρ Ἐκκλησία. Ἡ
 ἱστορία αὐτῆς δύναται νὰ ἀναχθῇ μέχρι τῶν ἀ-
 ποστολικῶν χρόνων./ἀξιόλογα-Β.ΘΕΣΣ.β:7-8./
 Διότι πᾶσαν θρησκευτικὴν ἀλήθειαν, ἣν κατέ-
 χομεν χρεωστούμεν εἰς ταύτην, αὕτη ἐχρησίμευ-
 σεν ὡς ὁ θεματοφύλαξ αὐτῆς. Ἐὰν δὲ αὕτη οὐδὲν

δικαίωμα ἐπὶ τοῦ τίτλου τῆς ἀληθοῦς Ἐκκλησί-
ας κέκτηται, τότε ἡμεῖς εἴμεθα νόθοι καὶ οὐ-
χι υἱοὶ. / ΑΠΟΚ.β:20-24./ Ἀποστείλατε ἱερα-
ποστόλους παρὰ τοῖς Καθολικοῖς καὶ ἀποστεί-
λατε ἐπίσης Πρεσβυτεριανοὺς παρὰ τοῖς Μεθο-
δισταῖς, Λουθηranoῖς, παρὰ τοῖς ἀναμορφωταῖς
καὶ ἄλλοις διὰ νὰ τοὺς προσηλυτήσητε εἰς τὸ
δόγμα μας."

Μάλιστα, πᾶσαι σχεδὸν αἱ ψευδεῖς διδασ-
καλῖαι, τὰς ὁποίας οἱ Διαμαρτυρόμενοι διακρα-
τοῦσιν ὡς ἁγία λείψανα, μετηνέχθησαν ἐκ Ρώ-
μης. Οἱ Διαμαρτυρόμενοι ἀπελακτίσαν μόνον τὰς
χονδροειδεῖς κακοδιδασκαλίας τοῦ Παπισμοῦ, ὡς
λ.χ. τὴν λειτουργίαν, τὴν λατρείαν τῶν ἁγίων,
τῆς Παρθένου Μαρίας καὶ τῶν εἰκόνων, τὴν ἀγα-
μίαν τοῦ κλήρου, τὴν ἐξομολόγησιν καὶ τὴν ἀ-
φεσιν τῶν ἁμαρτιῶν κ.λ.π. Ἀλλὰ δυστυχῶς οἱ
Προτεστᾶνται γενικῶς καὶ οἱ Λουθηρανοὶ καὶ
Ἐπισκοπιανοὶ ἰδίως, ἐπανῆλθον ἐν μέρει εἰς
τινας ἐκ τούτων. Καὶ ἵνα μόνον τὴν "ἐκ πίσ-
τεως δικαίωσιν" ἀναφέρωμεν, πόσα πράγματα
δὲν εἰσῆγαγον σήμερον, τὰ ὅποια θεωροῦνται
ἀπαραίτητα διὰ τὴν σωτηρίαν πρὸς τῇ πίστει;
Πόσοι ἐκ τῶν λαϊκῶν καὶ ἐκ τῶν κληρικῶν ἔνε-
κα τούτου πιστεύουσι πλέον εἰς τὴν ἀποτελεσ-
ματικότητα τοῦ πολυτίμου αἵματος τοῦ Χριστοῦ,
ὡς τὴν ἀντίστοιχον ἀξίαν διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν
τῶν ἁμαρτωλῶν;

Ἐγκαυχῶνται διὰ τὴν ἀποστολικὴν διαδο-
χὴν οἱ παρὰ τῷ Προτεστάντικῳ κλήρῳ ὡς ἐπίσης
καὶ οἱ παρὰ τῷ Καθολικῷ, τὸ δικαίωμα δὲ τῆς
ἐλευθέρας ἐρεῦνης - ἡ ἀρχικὴ αἰτία τοῦ Διαμαρ-
τυρισμοῦ κατὰ τοῦ Παπισμοῦ, ἥτις ὠδήγησεν εἰς
τὴν Μεταρρύθμισιν - ἐξέλιπε κατὰ μέγα μέρος ἀ-
πὸ τῶν ἀναμορφωμένων διδασκάλων, καὶ ὑφίστα-

ται μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἀποφεύγουσι δὲ τὴν βαθυτέραν ἐξέτασιν τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ παραβαλλομένου πρὸς τὰς παραδόσεις καὶ τὸ ἐκκλησιαστικὸν αὐτῶν "πιστεύω."

Βλέπομεν λοιπὸν, ὅτι ὁ Προτεσταντισμὸς ἀπώλεσε τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ ἀγῶνα τοῦ διαμαρτύρεσθαι κατὰ τῆς μητρὸς ἐκκλησίας. Ἡ Ρώμη τὸν καλεῖ, καὶ οὗτος τείνει τοὺς βραχίονας, καὶ εὐκόλως ρυμουλκεῖται ὑπὸ τῶν τεχνασμάτων της. Ἡ γενικὴ τάσις -τοῦλάχιστον ἐν ταῖς Προτεσταντικαῖς χώραις τῆς Ἀγγλίας- εἶναι πρὸς τὸ παρὼν πρὸς τὸ μέρος τῆς Ρώμης, ἥτις ὁμολογούμενως ἡλάττωσε κατὰ πολὺ τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς καὶ ἀπώλεσε τὴν δύναμιν, ἀλλ' οὐδόλως ἡλλάξε διαθέσεις. Καὶ σήμερον ἐτι ἐπιθυμεῖ πολὺ νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς Ἱερᾶς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἄλλων μεσαιωνικῶν μέσων διὰ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς αἵρετικοὺς ὡς αὕτη κρίνει εὐλόγον, μόνον ἡ δύναμις-ἡ πολιτικὴ- τῆς λείπει.

Εἶναι λοιπὸν πρόδηλον ὅτι ἐὰν πολλοὶ ἐκ τῶν πιστῶν, ἀγνοοῦντες τὴν ἀληθῆ κατάστασιν, τῶν πραγμάτων, ἐλάτρευον εἰλικρινῶς καὶ μετ' ἀφοσιώσεως τὸν θεὸν ἐν τοῖς Βαβυλωνιακοῖς τούτοις συστήμασι, τοῦτο ποσῶς δὲν μεταβάλλει τὸ γεγονὸς, ὅτι πᾶσαι κατατάσσονται μετὰ τῶν "πορνῶν." Ἡ σύγχυσις βασιλεύει εἰς πάντα ταῦτα τὰ συστήματα ἀνεξαιρέτως, καὶ τὸ ὄνομα "Βαβυλὼν" ἀρμόζει προσφυστάτα εἰς ὁλόκληρον τὴν οἰκογένειαν -μητέρα, θυγατέρα καὶ συγγενεῖς, εἰς τὰ κράτη δηλ. τὰ ὀνομαζόμενα Χ ρ ι σ ι α ν ι κ ἂ. ΑΠΟΚ. ιη:7, ιζ: 2-6, 18.

---οοο---

Εὐγνωμόνως Ἀποδεχόμεθα.

" Καὶ θέλω σᾶς δώσει εἰς ἕκαστον κα-
τὰ τὰ ἔργα σας." ΑΠΟΚ. β:23.

---ooo---

ΙΝΑΙ κατανοητὸν παρὰ πάντων τῶν
Μελετητῶν τῆς Γραφῆς, ὅτι τὰ ἀγ-
γέλματα τῶν Ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν-ΑΠΟΚ.
Κεφ. β: καὶ Γον- καίτοι ἐγράφη-
σαν εἰς τὰς τότε κατὰ γράμμα Ἐκκλησίας
τῆς Ἀσίας, ἐπίσης ἐφαρμόζονται εἰς τὰς ἑπτὰ
διαφόρους ἐποχὰς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγ-
γελικοῦ Αἰῶνος, ἀπὸ τὴν Πεντηκοστὴν ἕως τοῦ
τέλους τῆς Εὐαγγελικῆς Οἰκονομίας. Τότε ὁ
πλήρης ἀριθμὸς τῆς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας τοῦ
Χριστοῦ θὰ ἔχῃ συμπληρωθῇ καὶ οἱ πιστοὶ ὑπερ-
νικηταὶ θὰ βασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ ἐπὶ χίλια
ἔτη. ΑΠΟΚ. κ:6,12.

Ἐκεῖνοι οἵτινες ἔρχονται εἰς τὸν Θεὸν
κατὰ τὸν Αἰῶνα τοῦτον ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς Ἀνω
Κλήσεως, εἶναι ἐκ φύσεως "τέκνα ὀργῆς" καθὼς
καὶ οἱ λοιποὶ. Οὗτοι ἔχουν ἀνάγκην νὰ ἔλθουν
εἰς "μετάνοιαν" καὶ νὰ αἰσθανθοῦν συγχώρησιν
ἁμαρτιῶν, ἵνα ἡ καθιέρωσις αὐτῶν γείνη ἀπο-
δεκτὴ. Ἡ μέλλουσα ἀνταμοιβὴ πάντων τῶν κε-
κλημμένων τούτων θὰ εἶναι "κατὰ τὰ ἔργα αὐ-
τῶν," γενόμενα ἀποδεκτὰ μέσω τῆς ἀξίας τοῦ
Ἰησοῦ. Τοῦτο ἰσχυρῶς διακηρύττεται εἰς τὰς
ἀγγέλματα τῶν Ἑπτὰ τούτων Ἐκκλησιῶν.

Ἀναγνωρίζεται παρὰ πάντων ὅτι τὰ ἀγγέλ-

ματα τῶν Ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν ἔχουν εἰδικὴν ἐφαρμο-
γὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ
Εὐαγγελικοῦ τούτου Αἰῶνος. Τὸ ἄγγελμα τῆς Ἐ-
φέσου, ἐφαρμόζεται εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατὰ τὰς
ἡμέρας τῶν ἀποστόλων, καὶ τὸ ἄγγελμα τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Λαοδικείας ἐφαρμόζεται ἰδιαιτέ-
ρως εἰς τὴν κατ' ὄνομα Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ,
κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἡμερῶν τῆς Δευτέρας
Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅτε Οὗτος ἴσταται εἰς
τὴν θύραν καὶ κρούει, ἢ ὅταν δίδει βεβαίως
ἐνδείξεις ὅτι εἶναι πάλιν παρὼν. ΑΠΟΚ. γ:20.
Εντούτοις, αἱ ἀρχαὶ αἵτινες τίθενται εἰς τὰ
Ἑπτὰ ταῦτα ἄγγέλματα, ἐφαρμόζονται εἰς τὸν
λαὸν τοῦ Θεοῦ τὸν ζῶντα εἰς ἐκάστην τῶν δια-
φόρων τούτων περιόδων. Θὰ ἐξετάσωμεν ταῦτα
ἐν συντόμῳ ἐκ τῆς ἀπόψεως ταύτης.

Ε Φ Ε Σ Ο Σ

Ὁμιλῶν εἰς τὴν περίοδον τῆς Ἐφέσου, ὁ
Κύριος λέγει, "Εξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὸν
κόπον σου, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου... καὶ ὅτι
ὑπέφερες δια τὸ ὄνομά μου, ἐκοπίσας, καὶ δὲν
ἀπέκαμες. Πλὴν ἔχω τι κατὰ σοῦ, διότι τὴν ἀ-
γάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας. Ἐνθυμοῦ λοιπὸν
πόθεν ἐξέπεσας, καὶ μετανόησον, καὶ κάμε τὰ
πρῶτα ἔργα σου." ΑΠΟΚ. β:2-5.

Ἐνταῦθα μᾶς φανερώνει ὅτι ὁ ἀγαπητὸς
ζῆλος καὶ ἡ δραστηριότης τῆς ἐν ἀρχῇ Ἐκκλησί-
ας, διὰ πολλοὺς, δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ. Πολ-
λοὶ ἀπέκαμον ἀπὸ τοῦ νὰ πράττουν τὸ καλὸν,
καὶ ὁ ἀπ' ἀρχῆς ζῆλος αὐτῶν καὶ ἀγάπη διὰ τὸν
Κύριον, καὶ διὰ πᾶν ὅ,τι Οὗτος ἔκαμε δι' αὐ-
τοὺς ἤρχισε νὰ ψυχραίνεται, καθὼς ὁ Ἰησοῦς
προεῖπεν, "ἕνεκεν τῆς ἀνομίας, ἡ ἀγάπη τῶν
πολλῶν θέλει ψυχρανθῇ," ΜΑΤΘ. κδ:12, ἐντεῦθεν
ἡ προτροπὴ, "Μετανόησον, καὶ κάμε τὰ πρῶτα

ἔργα σου.

Ἐνῷ τοιαύτη προτροπὴ φαίνεται ὅτι εἰδικῶς ἦτο ἀναγκαῖα κατὰ τὴν πρώτην αὐτὴν περίοδον τῆς Ἐκκλησίας, πάντες κατανόουν ὅτι "κούρασιν" πρᾶττων τις τὸ καλὸν ἦτο ἢ δοκιμασία ὅλου τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου εἰς ἐκάστην ἐποχὴν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ πολλοὶ ὑπεχώρησαν ἔνεκεν τούτου. Καθὼς δὲ ὁ Παῦλος εἶπε πρὸς τοὺς Γαλάτας, οὕτω ἡδύνατο νὰ λεχθῇ διὰ τινος διὰ μέσου ὅλων τῶν Αἰώνων, "Ἐτρέχατε καλῶς, -πρὸς καιρὸν- τὴν σᾶς ἡμπόδισεν ὥστε νὰ μὴ πείθεσθε εἰς τὴν ἀλήθειαν;" ΓΑΛ.ε:7. Δηλ. Τίς ἢ τὴν σᾶς ἔκαμεν ὥστε νὰ σταματήσητε ἀπὸ τὸν δρόμον σας εἰς τὸν ὁποῖον πιστῶς ἐτρέχατε, καὶ μετὰ ζήλου, διὰ τὸ μέγα βραβεῖον τὸ τεθὲν ἐνώπιον ὁμῶν;

Σ Μ Υ Ρ Ν Η

Εἰς τὸ ἄγγελμα τῆς δευτέρας περιόδου τῆς Ἐκκλησίας, συμβολιζόμενον ὑπὸ τῆς "Σμύρνης" ὁ Κύριος ὑπενθυμίζει εἰς αὐτοὺς, ὅτι Οὗτος γνωρίζει ἢ ἔχει ὑπ' ὄψιν Του τὰ ἔργα αὐτῶν. Ὁ ὅρος "ἔργα" εἰς τὰ ἑπτὰ ταῦτα ἄγγέλματα, φαίνεται νὰ ἀναφέρεται οὐχὶ τόσον εἰς τὸ ἔργον τῆς χάριτος, τῆς καρδίας, τὴν αὐξήσιν τοῦ Νέου Κτίσματος εἰς τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος, ἀλλ' εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ἔργα ἢ δραστηριότητος ἅτινα ἀπορρέουν ἐκ τούτων.

Ἀφοῦ οἱ πρῶτοι μαθηταὶ ἔλαβον κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν πλούσιον μέτρον ἐκ τοῦ Πνεύματος τοῦ Κυρίου, ὅπερ ἰκάνωσεν αὐτοὺς νὰ αὐξήσουν εἰς τὴν χάριν καὶ εἰς τὴν γνῶσιν, οὗτοι ἀμέσως ἤρχισαν νὰ φανερώουν τὴν ἀγάπην των καὶ τὸν ζήλον των διὰ τὸν Κύριον καὶ τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ δι' ἐξωτερικῆς δραστηριότητος. Ἀναγινώσ-

κομεν "Οὗτοι λοιπὸν διασπαρέντες διήλθον εὐ-
αγγελιζόμενοι τὸν λόγον." ΠΡΑΞ.η:4. Ομοίως
εἰς τὸ ἄγγελμὰ Του εἰς τὴν δευτέραν περίοδον
τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριος λέγει, "Γνωρίζω τὰ
ἔργα σου," προσπαθεῖς νὰ μαρτυρήσης ὑπὲρ ἐ-
μοῦ, καὶ ἀγωνίζεσθε ἐνθέρμως διὰ τὴν πίστιν
τὴν ἀγίαν.

Ὁ Κύριος ἐπίσης τοὺς λέγει ὅτι γνωρίζει
ὅλας αὐτῶν τὰς δοκιμασίας καὶ δυσκολίας ὑπὸ
τῶν ὁποίων περιβάλλονται. Κατὰ τὴν παραβολὴν
τοῦ Κυρίου περὶ τοῦ σίτου καὶ τῶν ζιζανίων,
θὰ ἦτο μετὰ, ἀφοῦ οἱ ἀπόστολοι θὰ ἐκοιμῶντο,
ὅτε τὰ ζιζάνια θὰ ἤρχοντο εἰς τὸ εἶναι μέσα
εἰς τὴν χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μάλιστα
εἰς μεγάλον ἀριθμὸν ἐφ' ὅσον ὁ καιρὸς θὰ πα-
ρήρχετο.

Κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰκόνα τῆς καταστάσε-
ως καὶ περιστάσεως ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκκλησία
εὕρισκετο κατὰ τὴν δευτέραν αὐτὴν περίοδον
τῆς ἱστορίας, πολλοὶ τοιοῦτοι ἤρχοντο ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, οἵτινες ἠξίου-
ν ὅτι ἦσαν "Ιουδαῖοι" δηλ. χριστιανοί, καὶ δὲν ἦσαν,
ἀλλ' ἦσαν ἐξ ἀπόψεως τοῦ Θεοῦ "ἐκ τῆς συναγω-
γῆς τοῦ Σατανᾶ." Αὕτη ἦτο ἡ πρωτόγονος ἀρχὴ
τοῦ μεγάλου Ἀντιχρίστου ἢ κιβδήλου ἐκκλησι-
αστικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον ἡ προφητεία
δεικνύει ὅτι ὁ Σατανᾶς θὰ ἵδρυσ-τὸ σύστημα
τοῦτο-κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Εὐαγγελικοῦ τοῦ-
του Αἰῶνος.

Ἐντεῦθεν, φέροντες ἐμπρὸς τὸ ἔργον, οἱ
πιστοὶ ἐγνώριζον τί ὁ Κύριος εἶχεν διαχαρά-
ξει δι' αὐτοὺς νὰ πράξουν. Οὗτοι εἶχον οὐχὶ
μόνον τὴν ἀντίδρασιν τοῦ κόσμου καὶ τῶν κοσ-
μικοφρόνων ἀρχόντων, ἀλλ' εἶχον ἐπίσης ἐκεῖ με-
ταξὺ αὐτῶν τινὰς οἵτινες ἦσαν χλιαροί, καὶ
ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, κατ' ὄνομα μόνον χριστια-

vol. ΑΠΟΚ. β:9. Πόσον δύσκολον εἶναι νὰ πα-
ραμένῃ τις ζηλωτὴς καὶ δραστήριος ὑπὸ τοι-
αύτας περιστάσεις!

Π Ε Ρ Γ Α Μ Ο Σ

Ἡ μετέπειτα σκηνὴ τῆς Ἐκκλησίας ἦτο ἡ
"Πέργαμος," τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος περιγράφει
ὅτι ὁ λαὸς Του εὐρίσκετο εἰς πολὺ δυσκολοτέ-
ραν κατάστασιν ἔνεκεν τῆς ἐδραιώσεως τοῦ Ἀν-
τιχρίστου. Ἐν τῇ γλώσῃ τοῦ τρίτου τούτου ἀγ-
γέλματος, ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου ἐκατοίκει ἐκεῖ
ἐνθα "ὁ Σατανᾶς εἶχε τὸν θρόνον αὐτοῦ" καὶ
ἐξουσίαζεν. ΑΠΟΚ. β:13.

Κατὰ τὸν 6ον Αἰῶνα μ.Χ. ὁ μέγας Ἀντίχρι-
στος- θρησκευτικὸν σύστημα- ἐνεργῶν ἐκ Ρώμης,
ἐφθασεν εἰς ἀνάπτυξιν μεγάλης ἡγεμονίας καὶ
δεσποτείας. Καὶ ὅμως, παρ' ὅλην τὴν δυσμενῆ κα-
τάστασιν, οἱ πιστοὶ ὑπερνικηταὶ εἰσέτι προ-
σεπάθουν νὰ εὐρίσκωνται ἐν δράσει διὰ τῶν κα-
λῶν αὐτῶν ἔργων. Δι' αὐτοὺς ὁ Κύριος λέγει,
"Κρατεῖς τὸ ὄνομα μου, καὶ δὲν ἡρνήθης τὴν
πίστιν μου." ΑΠΟΚ. β:13.

Ὁ Παῦλος ὁμιλεῖ περὶ τινῶν ἐκ τοῦ λαοῦ
τοῦ Κυρίου, οἵτινες ἤξιουν ὅτι ἦσαν δοῦλοι
Του, καὶ προσθέτει, "μέ τὰ ἔργα αὐτῶν ἄρνοῦν-
ται αὐτὸν." ΤΙΤΟΣ α:16. Ἐντούτοις, εἰς τὸ ἀγ-
γελμα τοῦτο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Περγάμου, ὁ Κύ-
ριος -ὁ περιπατῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν λυχνιῶν- ὁ-
μιλεῖ ἐπιδοκιμαστικῶς διὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ
τὰς προσπάθειάς αὐτῶν νὰ ὑπηρετοῦν Αὐτὸν πι-
στῶς, καὶ νὰ μαρτυροῦν τὴν ἀλήθειαν Αὐτοῦ. Οὗ-
τοι διεκράτουν πιστῶς τὸ ὄνομα τοῦ Διδασκάλου
αὐτῶν, δηλ. τὸν ἀγαθὸν Αὐτοῦ χαρακτήρα, καὶ
τὴν πίστιν τὴν ἅπαξ παραδοθεῖαν τοῖς ἁγίοις.
ΙΟΥΔΑ 3, ΑΠΟΚ. β:1. Οὗτοι δὲν ἡρνήθησαν τὴν

πίστιν Του παρ' ὅλους τοὺς πειρασμοὺς περὶ συμβιβασμοῦ, ὥστε νὰ ἐλαττώσουν καὶ ὑποβιβάσουν τὸν κανόνα, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ εὐχαριστήσουν τὰ κοσμικὰ στοιχεῖα ἅτινα εἶχον κατακλύσει τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ.

"Ὅσον δὴποτε δύσκολος καὶ ἂν εἶναι ἡ θέσις ἡμῶν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἴσοδον ἡμῶν πλήρως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κυρίου, ὁ Κύριος γνωρίζει τὰ πάντα, πῶς εὐρισκόμεθα, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ κ.λ.π. καὶ λέγει, "Εἰς ὀλίγα ἐστάθης πιστὸς, ἐπὶ πολλῶν θέλω σὲ καταστήσει." ΜΑΤΘ. κε:21. Διὰ τὴν παρηγορίαν ἡμῶν αἱ Γραφαὶ λέγουν, ὅτι κρινόμεθα, "οὐχὶ καθ' ὅσα δὲν ἔχομεν," ἀλλὰ καθ' ὅσα ἔχομεν καὶ δυνάμεθα. Β'. ΚΟΡΙΝΘ. η:12.

Θ Υ Α Τ Ε Ι Ρ Α

"Ταῦτα λέγει ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,... ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ τὴν διακονίαν, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὴν ὑπομονὴν σου, καὶ τὰ ἔργα σου, καὶ τὰ ἔσχατα ὅτι εἶναι πλειότερα τῶν πρώτων." ΑΠΟΚ. β:18,19.

Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Θυατείρων λαμβάνει περισσοτέρους ἐπαίνους ἀπὸ τὴν Μεγάλην Κεφαλὴν τῆς Ἐκκλησίας, παρ' ὅ,τι Οὗτος δίδει εἰς ἐκάστην τῶν ἄλλων ἑπτὰ Ἐκκλησιῶν. Εἰς ἐκάστην ἐποχὴν ὑπῆρχον τινες οἱ ὅποιοι εἰσερχόμενοι εἰς τὴν στενὴν ὁδὸν, ἤρχιζον νὰ ὑπηρετοῦν τὸν Κύριον μετὰ καθαρότητος καρδίας, σπεύροντες τὸν σπόρον τῆς Βασιλείας ὅπουδὴποτε καὶ ἂν μετέβαινον, ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ τῶν Θυατείρων, ὅχι μόνον ἔκαμον τοῦτο, ἀλλ' ἐπίσης ἴσταντο πιστῶς εἰς τὰς δοκιμασίας τῆς ὑπομονῆς αἵτινες ἤρχοντο ἐπ' αὐτῶν. Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν καὶ ἐνθάρρυνσιν αὐτῶν, ὁ Κύριος λέ-

γει πρὸς αὐτοὺς, "τὰ ἔσχατα εἶναι πλειότερα τῶν πρώτων."

Τοῦτο ἀναμφιβόλως ἦτο ἀληθὲς διὰ πολλοὺς ἐκ τῶν ἀκολουθῶν τοῦ Κυρίου μέσῳ τῶν Αἰώνων. Καθὼς τὰ ἔτη παρέρχονται, οὐχὶ μόνον πρέπει νὰ εἴμεθα ἱκανοί, ἀλλὰ καὶ μετὰ σοφίας πρέπει νὰ ἀσχολούμεθα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην τοῦ Κυρίου, ἀλλ' ἡ αὐξησις ἡμῶν εἰς τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ προνομίου τῆς ὑπηρεσίας τοιούτου Διδασκάλου, μᾶς παρακινεῖ νὰ πράττωμεν περισσότερον, καὶ νὰ ὑποφέρωμεν περισσότερον διὰ τὸ ὄνομα Του. Εἰς τοὺς τοιοῦτους ὁ Κύριος πολλάκις διανοίγει ευρυτέρας θύρας εὐκαιρίας πρὸς ὑπηρεσίαν καὶ χρησιμοποίησεως, κάμνων πολλάκις δυνατὸν δι' ἡμᾶς ὅπως δώσωμεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὸν καιρὸν μας εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀμπελῶνος Του.

Σ Α Ρ Δ Ε Ι Σ

Ἡ πνευματικότητα καὶ δραστηριότης τῆς πέμπτης Ἐκκλησίας τῶν "Σάρδων" εἶναι ἐν συνόλῳ ὀλιγώτερον ἱκανοποιητικὴ παρ' ὅλων τῶν ἄλλων. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς λέγει πρὸς αὐτοὺς, καθὼς λέγει εἰς τὰς Ἐκκλησίας τῶν ἄλλων ἐποχῶν, "Γνωρίζω τὰ ἔργα σου." ΑΠΟΚ. γ:1. Ἀλλ' οὗτος προσθέτει, "Δὲν εὗρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ." ἐδ. 2. Βεβαίως, οὐδεὶς δύναται νὰ πράξῃ ἔργα τέλεια ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἡ σκέψις φαίνεται νὰ εἶναι, ὅτι, τὰ ἔργα των δὲν ἦσαν ἔργα ἐπιδοκιμασίας. Δὲν ἦσαν ἔργα τοιαῦτα ἅτινα ὁ καθιερωμένος λαὸς τοῦ Κυρίου εἶναι ἱκανὸς καὶ πρέπει νὰ προσφέρῃ.

Ἐὰν αἱ εὐκαιρίαι τῆς ὑπηρεσίας ἔρχονται καὶ λαμβάνομεν αὐτὰς ἀπλῶς ἐξ ἀπόψεως καθήκοντος, ἢ διότι πολλοὶ ἄλλοι κάμνουν τὸ ἴδιον, βεβαίως οἱ τοιοῦτοι ταχέως θὰ ἀποκάμουν

πράττοντες τὸ καλὸν, μὲ ἀποτέλεσμα χαλαρώσεως, ὅτε τὸ ἔργον καθίσταται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον βαρετὸν, ἀνιαρὸν, καὶ τοῦτο διότι παρεκινήθη ἀπὸ καθήκον παρὰ ἀπὸ ἀγάπην. Ὑπηρεσία τοιούτου εἶδους βεβαίως δικαιολογεῖ τὴν παρατήρησιν τοῦ Κυρίου, "Δὲν εὔρηκα τὰ ἔργα σου τέλεια ἐνώπιον τοῦ Κυρίου." Οὗτοι δὲν εἶναι ἐκεῖνοι τοὺς ὁποίους Οὗτος πλήρως ἐπιδοκιμάζει, "Ἐνθυμοῦ λοιπὸν πῶς ἔλαβες καὶ ἤκουσας, καὶ φύλαττε αὐτὰ, καὶ μετανόησον." ΑΠΟΚ. γ:3.

Ἐὰν τις κατανοῇ ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὴν κατάστασιν ἐκείνην τὴν ὁποίαν τὸ ἐδάφιν τοῦτο παρουσιάζει, προσευχὴ καὶ ἔνθερμος δέησις εἰς τὴν ἀγαθότητα τοῦ Κυρίου καὶ ἀγάπην Του, εἶναι ἀναγκαῖον, ἐνθυμούμενοι πόσα Οὗτος ἔπαθε καὶ ὑπέμεινεν ὑπηρετῶν ἡμᾶς, βεβαίως τοῦτο θὰ μᾶς βοηθήσῃ εἰς μεγαλειτέραν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τοῦ θαυμαστοῦ προνομίου ὅπερ ἀπολαμβάνομεν, εἰς τὸ νὰ εἴμεθα μάρτυρες Αὐτοῦ. "Ὡς προσευχώμεθα, "ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τῆς σωτηρίας σου," ἀγαλλίασιν ὑπηρεσίας-τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ Θερισμοῦ." ΨΑΛΜ.να:12.

Φ Ι Λ Α Δ Ε Λ Φ Ι Α

" Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐν Φιλαδελφείᾳ Ἐκκλησίας, γράψον ... Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου. ἰδοὺ, ἔθεσα ἐνώπιόν σου θύραν ἀνεωγμένην, καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ κλείσῃ αὐτήν." ΑΠΟΚ. γ:7,8.

Ἡ περίοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Φιλαδελφείας μᾶς φέρει εἰς τὸν καιρὸν ὅτε αἱ εἰδικαὶ δοκιμασίαι, δυσκολίαι καὶ καταδιώξεις τῶν σκοτεινῶν Αἰώνων ἤρθησαν ἐν μέτρῳ, καὶ θύραι εὐκαιριῶν πρὸς ὑπηρεσίαν ἡνοίχθησαν περισσό-

ὁποῖαν ὁ Κύριος ἀποδείξει εἰς αὐτοὺς," λέγων,
"Ἐξεύρω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶσαι
οὔτε ζεστὸς.... οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς,
καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε ζεστὸς, μέλλω νὰ σὲ ἐ-
ξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου. Διότι λέγεις, Ὅτι,
Πλούσιος εἶμαι καὶ ἐπλούτισα, καὶ δὲν ἔχω
χρεῖαν οὐδενὸς, καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι σὺ εἶ-
σαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινὸς, καὶ πτωχὸς,
καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός." ΑΠΟΚ. γ:15-17. Ἐνεκεν
τῆς θλιβεράς αὐτῆς καταστάσεως, ὁ Κύριος πα-
ραγγέλει εἰς αὐτοὺς νὰ πράξουν διαφορετικὰ.
"Ἴδε ἐδὲ. 18.

Τὰ ἔργα τῆς τελευταίας ταύτης περιόδου
τῆς Ἐκκλησίας-συμβολιζομένης διὰ τῆς Λαοδι-
κείας- ὅπερ βλέπομεν ἑνταῦθα,-εἶναι τοιοῦτου
ἀντιγραφικοῦ χαρακτήρος, ὥστε ἐπέφερεν εἰς
τὴν κατ' ὄνομα Ἐκκλησίαν, πλοῦτον ἐπιγεῖον πα-
ρὰ πνευματικὸν τοιοῦτον, καὶ ἔνεκεν τούτου,
κάμνει αὐτοὺς νὰ καυχῶνται ὅτι "δὲν ἔχουν
χρεῖαν οὐδενὸς." Τότε, δυνάμεθα νὰ ἐρωτήσω-
μεν, Ποίου εἴδους εὐπροσδέκτου ὑπηρεσίας δύ-
ναται τις νὰ προσφέρῃ ἐνῶ εἶναι "πτωχὸς καὶ
τυφλὸς καὶ γυμνός;" Ὑπηρεσία τοιοῦτου εἴδους
εἶναι ἀδύνατον νὰ εἶναι εὐπροσδέκτου χαρακτή-
ρος εἰς τὸν Κύριον.

Ὡστε ἡ ὑπηρεσία ἀτόμου ἀξιούντος ὅτι
εἶναι χριστιανὸς καὶ μέλος τοῦ Σώματος τοῦ
Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας Αὐτοῦ, θὰ εἶναι παρο-
μοίως ἄχρηστος, ἐὰν τὸ ἄτομον τοῦτο ἢ ἡ Ἐκ-
κλησία ὡς ὅλον, εἶναι "πτωχὴ εἰς πνευματικὰ
ζητήματα", "Πτωχὴ καὶ τυφλὴ " εἰς τὸ μέγα
σχέδιον τῆς σωτηρίας δι' ἀμφοτέρους, Ἐκκλησίαν
καὶ ἀνθρωπότητα, καὶ ἑνταυτῷ ἐμπιστευόμενοι
εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν δικαιοσύνην, καὶ ἐλπίζον-
τες ἀποδοχὴν ἔργων ἅτινα εἶναι τελείως ἀντι-
γραφικοῦ χαρακτήρος! Οἱ πιστοὶ δοῦλοι τοῦ Κυ-
ρίου κατανοοῦν ὅτι, ἐμπιστευόμενοι εἰς τὴν

λογιζομένην εἰς αὐτοὺς δικαιοσύνην, δύναται
νὰ γείνουν εὐπρόσδεκτα πάντα ὅσα γείνονται
ἐν τῷ ὄνοματι Αὐτοῦ.

Αἱ προφητεῖαι δεικνύουν ὅτι ὁ Κύριος θὰ
πολιτευθῇ μὲ τὴν κατ' ὄνομα Ἐκκλησίαν, ἢ κατ'
ὄνομα πνευματικὸν Ἰσραὴλ, κατὰ τὸ τέλος τοῦ
αἰῶνος, καθὼς ἐπολιτεύθη μὲ τὸν κατὰ σάρκα
Ἰσραὴλ κατὰ τὴν Πρώτην Αὐτοῦ ἔλευσιν. Κατό-
πιν τριῶν καὶ ἡμίσεως ἔτων ἐξακολουθητικῆς
ἀπορρίψεως ὅλων τῶν ἀποδείξεων, τὰς ὁποίας ὁ
λ' Ἰησοῦς ἔθεσεν ἐνώπιδν των πρὸς ἀπόδειξιν
ὅτι Αὐτὸς ἦτο ὁ πρὸ πολλοῦ ὑποσχεθεὶς Μεσσί-
ας- ὁ Ἀπεσταλμένος τοῦ Θεοῦ- Οὗτος εἶπεν,
" Ἴδου, ἀφίεται εἰς ἐσᾶς ὁ οἶκος σας ἔρημος."
MATΘ. γ:38.

"Ὅθεν ὁ Κύριος ἀπηύθυνεν εἰς τὴν τελευ-
ταίαν περίοδον τῆς κατ' ὄνομα Ἐκκλησίας λόγους
οἵτινες σημαίνουν τὸ ἴδιον καθὼς καὶ εἰς τὸν
Ἰσραὴλ κατὰ τὴν Πρώτην Αὐτοῦ Παρουσίαν. Οὗ-
τος λέγει εἰς τὴν Λαοδίκειαν, ὅτι ὡς ἀποτέ-
λεσμα τῆς χλιαρότητος αὐτῶν πρὸς Αὐτὸν καὶ
τὸν Λόγον Αὐτοῦ, δὲν δύναται ἐπὶ πλέον νὰ χρη-
σιμοποιῇ αὐτοὺς εἰς τὸ νὰ κηρύττουν τὸ ἄγγελ-
μά Του. Τοῦναντίον, ἀντὶ νὰ εἴπῃ ὡς εἶπεν εἰς
ένα παλαῖδν πιστὸν Αὐτοῦ δοῦλον,

" Καὶ ἐὰν ἀποχωρήσης τὸ τίμιον ἀπὸ
τοῦ ἀχρίου, θέλεις εἶσθαι ὡς τὸ
στόμα μου." ΙΕΡ. ιε:19.

Ἀντὶ νὰ εἴπῃ τὰ ἀνωτέρω, θὰ εἴπῃ πρὸς
αὐτοὺς,

" Ἐπειδὴ εἴσαι χλιαρὸς... μέλλω νὰ
σὲ ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου."
ΑΠΟΚ. γ:16.

Ἄλλ' ἂν τις ἀποχωρήσῃ ἑαυτὸν ἐκ τοῦ με-
γάλου τούτου κοσμικοῦ συστήματος τῶν ἡμερῶν
μας, τὸ ὅποῖον πρὸ πολλῶν Αἰώνων ναυσιπλοῇ
ὑπὸ ψευδῇ σημαίαν, καὶ ἐκζητήσῃ νὰ πλησιάσῃ
τὸν Κύριον καὶ τὴν πολύτιμον Αὐτοῦ ἀλήθειαν,
οὗτος θέλει δειπνήσῃ μετὰ τοῦ Κυρίου.

Ὁ Κύριος θὰ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὸν ἔπαι-
νόν Του μόνον ἐκείνους οἵτινες ἐκλήθησαν ἐκ
τοῦ σκότους εἰς τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ φῶς, οἵτι-
νες ἤκουσαν τὸν κτύπον, ἤνοιξαν τὴν θύραν τῆς
καρδίας των, καὶ ἐδέχθησαν τὸν Κύριον, καὶ
δειπνοῦν μετ' Αὐτοῦ, καὶ Αὐτὸς μετ' αὐτῶν. Ὁ-
ποῖον ἔνδοξον προνόμιον, καὶ ὅποια εὐλογητὴ
εὐκαιρία διανοίγεται ἐνώπιδν μας νὰ γείνωμεν
τέκνα τοῦ Θεοῦ, συγκληρονόμοι μετὰ τοῦ Υἱοῦ
Αὐτοῦ Ἰησοῦ, προπαρασκευαζόμενοι διὰ τὸ μέγα
ἔργον τῆς εὐλογίας πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς,
ἐν τῇ χιλιετῇ Αὐτοῦ Βασιλείᾳ!

Τὰ παγκόσμια δὲ γεγονότα ἐκπληροῦν τὰς
προφητείας περὶ τοῦ τέλους τῆς κλήσεως, ὅτε
καὶ ἡ θύρα θέλει κλεισθῇ καὶ οὐδέποτε πλέον
θὰ ἀνοιχθῇ διὰ τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως
τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Μακάριοι εἴμεθα ἐ-
ὰν μείνωμεν πιστοὶ μέχρι τέλους. Ἡ Προτροπὴ
εἶναι "Κράτει ὅ,τι ἔχεις ἵνα μηδεὶς λάβει τὸν
στέφανόν σου." Καὶ πάλιν, "Γίνου πιστὸς μέ-
χρι θανάτου καὶ θέλω σοὶ δώσειν τὸν στέφανον
τῆς ζωῆς." AMHN.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ

ΤΙ ΕΧΕΙ ΔΩΣΕΙ Ο ΘΕΟΣ

ΒΙΒΛΟΣ βεβαιοῖ διάφορα δῶρα τοῦ Θεοῦ, τοῦ πρώτου μεταξύ αὐτῶν ὄντος τοῦ ἀγαπητοῦ Αὐτοῦ Υἱοῦ. ΙΩΑΝΝ. γ:16.

Ἐν αὐτῇ εἶναι ἐπίσης τὸ δῶρον τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εὐλογία περὶ τῆς ὁποίας ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι ὁ οὐράνιος Πατὴρ θὰ ἔδιδεν εἰς τὰ τέκνα Του παρ' ὅ,τι ἀγαθὰ δίδουν οἱ ἐπίγειοι γονεῖς εἰς τὰ τέκνα αὐτῶν. Εἰς Β. Τιμοθ. α:7, ὁ Παῦλος βεβαιοῖ ἡμᾶς ὅτι, ὁ Θεὸς δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς "πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως, ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ." Τὸ πνεῦμα τῆς "δυνάμεως" "ἀγάπης" καὶ "σωφρονισμοῦ" εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς ἀπόψεις τῆς λειτουργίας εἰς τὴν ζωὴν τοῦ χριστιανοῦ.

Ὅλοι οἱ προσεκτικοὶ μελετηταὶ τῆς Βίβλου κατανοοῦν ὅτι οἱ ἀδήποτε ξεχωριστὴ ἔκθεσις ἔχει κάλλιστα κατανοηθῆ ὡς πρὸς τὴν συναφῇ ἔκφρασιν ἐν τῇ ὁποίᾳ αὕτη ἐμφανίζεται, καὶ νομίζομεν ὅτι τοῦτο εἶναι ἰδιαιτέρως ἀληθὲς ὅσον ἀφορᾷ μὲ τὴν παρατήρησιν τοῦ Παύλου, τὴν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἔχει δώσει καὶ τὴν ἔχει δώσει.

Ὑπάρχει ἀρκετὸν ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ ὅπερ ῥίχνει φῶς εἰς τὸ θέμα τοῦτο, ὅτι ὁ Παῦλος ἦτο εἰς τὸ τέλος τῆς χριστιανικῆς του σταδιοδρομίας. Ἦτο φυλακισμένος ἐν Ῥώμῃ καὶ καταδεδικασμένος εἰς θάνατον. Ἀλλ' οὐδόλως ἦτο οὗτος τεταραγμένος διὰ τοῦτο, διότι οὗτος ἔγραψε, "Διότι ἐγὼ γίνομαι ἤδη σπονδῇ, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἔφθασε. Τὸν καλὸν

ἄγωνα ἡγωνίσθην, τὸν δρόμον ἑτελείωσα, τὴν πίστιν διετήρησα, τοῦ λοιποῦ μένει εἰς ἐμὲ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, τὸν ὁποῖον ὁ Κύριος θέλει μοι δώσει ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτῆς, καὶ οὐ μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς πάντας τοὺς ἐπιποθοῦντας τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ." Β'. ΤΙΜ. δ:6-8.

Ὁ Παῦλος ἦτο ἑτοιμος νὰ γείνη "σπονδῇ", πλὴν οὗτος ἐπιποθοῦσεν διὰ κάποιαν ἐπικοινωνίαν καὶ παρηγορίαν, καὶ παρεκάλει τὸν Τιμόθεον νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν τὸ γρηγορώτερον. Ἀφοῦ ἐπεβεβαίωσεν ὅτι οὗτος ἦτο ἑτοιμος νὰ γείνη σπονδῇ, ὁ Παῦλος ἐσυνέχισε "Σπούδασον νὰ ἔλθῃς πρὸς ἐμὲ ταχέως. Διότι ὁ Δημᾶς μὲ ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν παρόντα κόσμον, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Θεσσαλονίκην. Ὁ Κρίσκης εἰς Γαλάτιον, ὁ Τίτος εἰς Δαλματίαν. Ὁ Λουκᾶς εἶναι μένος μετ' ἐμοῦ. Τὸν Μάρκον παραλαβὼν φέρε μετὰ σοῦ, διότι μοι εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν διακονίαν. ἔδ. 9-11.

Ὁ Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν χαλκέα, ὅστις πολλὰ κακὰ ἔκαμεν εἰς αὐτὸν. ἔδ. 14. Συνεχίζων ὁ Παῦλος ἔγραψεν, "Ἐν τῇ πρώτῃ ἀπολογίᾳ μου δὲν μὲ παρεστάθη οὐδεὶς, ἀλλὰ πάντες μὲ ἐγκατέλιπον. -Εἴθε νὰ μὴ λογαριασθῇ εἰς αὐτοὺς-ἀλλ' ὁ Κύριος μὲ παρεστάθη, μὲ ἐνδυνάμωσε, διὰ νὰ πληρωθῇ δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα καὶ νὰ ἀκούσωσι πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐλευθερωθῶσιν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ λέοντος." ἔδ. 16, 17.

Ἐν τῷ ἐδαφίῳ 15 τοῦ α:Κεφ. ὁ Παῦλος λέγει "Πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ μὲ ἐγκατέλιπον." Συνοψίζοντες ταῦτα μὲ ὅ,τι οὗτος ἀποκαλύπτει εἰς τὸ δ: Κεφ. σχετικῶς μὲ ἐκείνους οἵτινες τὸν ἐγκατέλιπον καὶ ἐστράφησαν ἐναντίον του, δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διατὶ ὁ Παῦλος ἠσθάνθη ὅτι χρειάζεται τὸν Τιμόθεον καὶ τὸν Μάρκον

ἵνα ἐπισκεφθοῦν αὐτὸν, καίτοι ἐγνώριζεν ὅτι εἰς βέβαιος κίνδυνος παρίστατο μὲ τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπισκέψεως των. Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὅτι οὐδεὶς παρίστατο μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πρώτης αὐτοῦ ἀπολογίας, ἴσως καλῶς ὑποδεικνύει τὴν αἰτίαν τῆς ὑπ' αὐτῶν ἐγκαταλείψεως του. Ἴσως διότι ἐφοβοῦντο, ἀναγνωρίζόμενοι ὡς φίλοι του, νὰ φυλακισθοῦν, καὶ πιθανῶς νὰ καταδικασθοῦν εἰς θάνατον.

Ὁ Παῦλος δὲν προσεπάθησε νὰ ἀποκρύψῃ τὴν κατάστασιν ἀπὸ τὸν Τιμόθεον. Τοῦναντίον, οὗτος ὑπενθύμησεν εἰς τὸν πνευματικὸν ἀγαπητὸν αὐτοῦ υἱὸν, ὅτι κάθε φόβος ὅστις θὰ ἐσχετίζετο μὲ τὴν προτεινομένην ἐπίσκεψιν, δὲν ἦτο ἐκ Κυρίου. Ἀκριβῶς, διότι προτεινομένη τις ὑπηρεσία δὲν ἤθελεν χρησιμοποιηθῇ ὡς κριτήριον ἐὰν ἦτο θέλημα τοῦ Θεοῦ ἢ ὀχι, διότι ἦτο ἐπικίνδυνος καὶ φυσικὰ ἀπήτει ὠρισμένον τι ποσὸν κινδύνου. Ὅθεν, ὁ Παῦλος ἔγραψε, "Μὴ αἰσχυνθῆς λοιπὸν τὴν μαρτυρίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου μὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ." Β'. ΤΙΜ. α:8.

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ φόβος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ μέρος εἰς τὸ νὰ διευθύνῃ τὸν λαὸν τοῦ Κυρίου, ὅταν οὗτοι ζητοῦν νὰ καθορίσουν τὴν θέλησιν τοῦ Κυρίου εἰς κάθε δοθεῖσαν περίστασιν. Ὁ Παῦλος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Τιμόθεον νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ εἰς τὴν φυλακὴν του ἐν Ῥώμῃ, κατανοῶν ὅτι ἓνας βέβαιος κίνδυνος συνεπείγετο ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης, καὶ ὅτι ὁ Τιμόθεος ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ τοῦτο. Ἴσως νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τὴν πλήρη αἰτίαν διατὶ ὁ Παῦλος ἐθεώρησε τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τόσο ἀναγκαίαν, ἀλλὰ δὲν χρειάζεται νὰ γνωρίζωμεν τοῦτο διὰ νὰ ἐννοήσωμεν

τὸ μάθημα ὅπερ ἡ κατάστασις παρουσιάζει εἰς ἡμᾶς, καὶ τὸ μάθημα τοῦτο εἶναι ὅτι, ἐὰν κατὰστασις τις ἐγείρεται ἐν τῇ ζωῇ μας, ἥτις ἀπαιτεῖ ἐνέργειαν, τὸ ἀπλοῦν γεγονός ἐστὶ τοῦτο συνεπάγεται κίνδυνον δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ κατ' ἀνάγκην ὅτι τοῦτο εἶναι ἐναντίον τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Ἡ ὅλη κατάστασις πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπὸ μελέτην.

Ἐξ ἄλλου, ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ ἐκθέτῃ ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον ἀπλῶς διὰ νὰ ἐπιδείξῃ τὸ θάρρος του, διότι διὰ τούτου καλῶς ἠθέλομεν πειράσει τὸν Κύριον, ὡς ὁ Ἰησοῦς ὑπέδειξεν ὅτι, πίπτων ἐκ τοῦ πτερυγίου τοῦ Ναοῦ ἠθέλεν πειράσει τὸν Κύριον. ΜΑΤΘ. 8:5,6. Ἐνῷ ὁ Κύριος δὲν ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τοῦ φόβου, Οὗτος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς "τὸ πνεῦμα τοῦ σωφρονισμοῦ," ὅπερ ἱκανώνει ἡμᾶς ὅπως γείνωμεν συμμέτοχοι τῶν θλίψεων τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐὰν εἴμεθα πιστοὶ εἰς τὸ Εὐαγγέλιον, φέροντες τὴν μαρτυρίαν τῶν καλῶν νέων τῆς Βασιλείας μὲ ζῆλον καὶ θάρρος, θὰ συμμετάσχωμεν τῶν "θλίψεων τοῦ εὐαγγελίου."

Αἱ θλίψεις αὗται τοῦ εὐαγγελίου ἴσως εἶναι καταδιώξεις, ἢ ἀπλῶς διανοητικαὶ καὶ φυσικαὶ καταπτώσεις αἵτινες συχνὰ συνεπάγονται ὅταν φέρομεν πιστῶς τὴν μαρτυρίαν τῆς ἀληθείας. Τὸ σημεῖον εἶναι ὅτι πρέπει νὰ εἴμεθα πρόθυμοι καὶ χαρούμενοι ὅπως ὑποφέρωμεν τὰς "θλίψεις" ταύτας, γνωρίζοντες ὅτι πάντοτε ὁ Κύριος θὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἀναγκαίαν ἐνίσχυσιν. Ὁ Παῦλος ἐβεβαίωσε τὸν Τιμόθεον ὅτι ὁ Κύριος ἠθέλεν δώσει εἰς αὐτὸν "τὸ πνεῦμα τῆς δυνάμεως," καὶ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι Οὗτος θὰ πράξῃ τὸ ἴδιον δι' ἡμᾶς.

ΑΙ ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Σπουδαία τις πηγὴ ἐνθαρρύνσεως διὰ τὸν

χριστιανὸν εἶναι θεμελιωμένη εἰς τὰς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ. Διὰ πίστεως ἐπαναπαυόμεθα ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων τούτων καὶ λαμβάνομεν ἐνίσχυσιν ἵνα συνεχίσωμεν τὴν δύσκολον ὁδὸν τοῦ σταυροῦ. Ἀκούομεν τὸν Κύριον λέγοντα, "δὲν θέλω σὲ ἀφήσει, οὐδὲ σὲ ἐγκαταλείψει," καὶ οὕτω λαμβάνομεν θάρρος ἐν τῇ διαβεβαίώσει ὅτι ὁ Κύριος εἶναι πάντοτε μεθ' ἡμῶν, ὅπως μᾶς ὁδηγήσῃ διὰ τοῦ Πνεύματος Του, καὶ νὰ δεσπόζῃ εἰς ὅλας τὰς πείρας μας πρὸς τὸ καλὸν μας ὡς Νέα Κτίσματα.

Ἐπίσης ὑπάρχει ἡ θαυμασία ὑπόσχεσις ὅτι "ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτὸν, καὶ ἐλευθερώνει αὐτοὺς." ΨΑΛΜ. λδ:7. Διὰ πίστεως βλέπομεν τοὺς ἀοράτους αὐτοὺς ἀγγελιαφόρους τοῦ Θεοῦ καθὼς οὗτοι μεταβαίνουν διὰ τὸ ἀνατεθὲν εἰς αὐτοὺς ἔργον ὑπηρεσίας διὰ τὰς ἀνάγκας ἐκείνων οἵτινες εἶναι "κληρονόμοι τῆς σωτηρίας" τῆς "μεγάλης αὐτῆς σωτηρίας", ἣτις ἤρχισε νὰ λαλῇται διὰ τοῦ Κυρίου, καὶ ἐβεβαιώθη εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων." ΕΒΡ. α:14, β:3.

Ὁ Παῦλος βεβαιοῖ ἡμᾶς ὅτι ἡ ἰσχυρὰ δύναμις ἣτις ἤγειρε τὸν Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν ἐργάζεται χάριν ἡμῶν. ΕΦΕΣ. α:19,20. Διὰ νὰ λάβῃ πείραν τῆς ἐνεργείας τῆς δυνάμεως ταύτης, ὁ Παῦλος ἠθέλησε νὰ ὑποφέρῃ καὶ νὰ ζημιωθῇ τὰ πάντα. ΦΙΛΙΠΠ. γ:8-11. Οὗτος ἐγνώριζεν ὅτι τοῦτο συνεπιείγεται συμμετογὴν εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ-συν-σταύρωσιν-ἣτις ὠδήγησεν αὐτὸν πρὸς τὸν θάνατον. Οταν ὁ Παῦλος κατὰ πρῶτον ἐκλήθη εἰς τὴν διακονίαν, ὁ Κύριος ἀπεκάλυπεν εἰς αὐτὸν τὴν πορείαν τῶν παθημάτων, ἣτις διηνοίγετο ἐνώπιόν του. ΠΡΑΞ. θ:16. Τοῦτο δὲν ἠμπόδιζεν αὐτὸν, διότι οὗτος ἐγνώριζεν ἐπίσης ὅτι ἡ θεία "δύναμις τοῦ Πνεύματος" θὰ ἐνίσχυεν αὐτὸν καθ' ὅλας τὰς δυσκόλους πείρας τὰς ὁποίας οὗτος θὰ ἐσυνάντει. Καὶ τώρα ἐκ

τῆς φυλακῆς του ἐν Ρώμῃ, οὗτος διαβεβαιοῖ τὸν Τομὸθεον περὶ τῆς ἰδίας αὐτῆς ἐνδόξου πραγματικότητος, περὶ τοῦ τρόπου τῆς χριστιανικῆς ζωῆς ἣτις ὁδηγεῖ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν.

Μάλιστα, ὁ Κύριος δίδει ἐνίσχυσιν εἰς τὸν λαὸν Του, λέγων, "Δὲν ἐγνώρισας; Δὲν ἤκουσας, ὅτι ὁ αἰώνιος Θεὸς, ὁ Κύριος, ὁ ποιητὴς τῶν ἁκρῶν τῆς Γῆς, δὲν ἀτονεῖ καὶ δὲν ἀποκάμγει; Δὲν ἐξιχνιάζεται ἡ φρόνησις Αὐτοῦ. Δίδει ἰσχὺν εἰς τοὺς ἡττονισμένους, καὶ αὐξάνει τὴν δύναμιν εἰς τοὺς ἀδυνάτους. Καὶ οἱ νέοι θέλουσιν ἀτονίσει καὶ ἀποκάμει, καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι θέλουσιν ἀδυνατίσει παντάπασι, ἀλλὰ οἱ προσμένοντες τὸν Κύριον θέλουσιν ἀνανεώσει τὴν δύναμιν αὐτῶν, θέλουσιν ἀναβῆ με πτέρυγας ὡς ἀετοί. Θέλουσι τρέξει καὶ δὲν θέλουσιν ἀτονίσει." ΗΣΑΙΑΣ μ:28-31.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ὁ Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Κύριος ἐπίσης δίδει εἰς τὸν λαὸν Του τὸ πνεῦμα "τῆς ἀγάπης." Μέσω τοῦ Θεοῦ σχεδίου ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀποκαλύπτεται εἰς ἡμᾶς, καὶ μέσω τῆς ἐνδόξου ταύτης ἀληθείας τοῦ Λόγου, ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκχύνεται εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν. ΡΩΜ.ε:5. Ἀλλὰ διὰ νὰ ἀληθεύσῃ τοῦτο, πρέπει ἡμεῖς νὰ ἐκκενώσωμεν τὰς καρδίας μας ἐκ τῆς ἰδιοτελείας. Θεία ἀγάπη δὲν ἐνεργεῖ ἐν τῇ ζωῇ ἰδιοτελοῦς ἀτόμου.

Καὶ πόσον ἀναγκαῖον εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης νὰ ἐκφράζεται ἐν τῇ ζωῇ μας, διότι τοῦτο γίνεται κίνητρον εἰς ὅ,τι σκεπτόμεθα, λέγομεν καὶ πράττομεν. Ὁ Παῦλος ἔγραψεν, "Ἐὰν λαλῶ τὰς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, ἔγεινα χαλκὸς ἢ ἥχων,

ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν, καὶ ἐξεύρω πάντα τὰ μυστήρια, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε νὰ μετατοπίζω ὄρη, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, εἶμαι οὐδὲν. Καὶ ἐὰν πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου διανείνω, καὶ ἐὰν παραδώσω τὸ σῶμα μου διὰ νὰ καυθῶ, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι." Α΄ΚΟ-ΡΙΝΘΙΟΥΣ ιγ:1-3.

Ὁ Παῦλος ἐζήτησεν ὅπως ὁ Τιμόθεος ἐπισκεφθῇ αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, ὅπερ ἐξ ἀνθρωπίνης ἀπόψεως ἐγκυμονοῦσεν μέγαν κίνδυνον. Ἐὰν ἡ ἐπίσκεψις αὕτη, ἐν τῇ προνοίᾳ τοῦ Θεοῦ, ὡδήγει εἰς τελείαν θυσίαν τῆς ζωῆς ἐκ μέρους τοῦ Τιμοθέου -παράδοσιν τοῦ "σώματος ἵνα καυθῇ,"- ἡ θυσία θὰ ἦτο ἀνώφελης ἐξ ἀπόψεως τοῦ Κυρίου, ἐὰν αὕτη δὲν ὑπεκινεῖτο ὑπὸ τῆς ἀγάπης. Εἶναι προνόμιον νὰ ὑποφέρῃ τις καὶ νὰ ἀποθνήσκῃ μετὰ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι καλοῦνται νὰ βαδίσουν οὕτω εἰς τὰ βήματά Του, βεβαίουνται περὶ τῆς μελλούσης εὐλογίας ὅπως ζήσουν καὶ βασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ἐκκενώσουν ἑαυτοὺς καὶ ὁλοκαρδίως ἐναγκαλισθοῦν τὸ δῶρον τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ."

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΥ

Ἐπιπροσθέτως τοῦ πνεύματος "τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀγάπης," ὁ Κύριος ἐπίσης δίδει εἰς τὸν λαὸν Του τὸ πνεῦμα τοῦ "σωφρονισμοῦ." Τὶ εἶναι σωφρονισμὸς; Ἐξ ἀνθρωπίνης ἀπόψεως, σωφρονισμὸς εἶναι ὅταν μία διάνοια καταλήλως ὑπολογίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὰ διάφορα γεγονότα, ἰδέας καὶ περιστάσεις τῆς ζωῆς, καὶ κάμνει μίαν λογικὴν ἀπόφασιν βασισθεῖσαν ἐπ' αὐτῶν. Εἰς τοὺς διανοητικῶς ἐπισφαλεῖς, τίποτε δὲν φαίνεται καὶ κατανοεῖται ὑπὸ τὸ ἀληθὲς πῶς. Τὰ πάντα διαστρέφονται.

Ὁ παρὼν αἰὼν δὲν εἶναι ὁ καιρὸς ἐν τῷ
θείῳ σχεδίῳ, ἔνθα ὁ Θεὸς δίδει σωφρονισμὸν
εἰς τοὺς διανοητικῶς ἀσθενεῖς, ἐντούτοις, ἀ-
γαλλώμεθα ἐν τῇ διαβεβαίῳσει ὅτι κατὰ τοὺς
"καιροὺς τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων" τοῦ-
το θὰ ἀληθεύσῃ, τότε ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι
εἶναι διανοητικῶς καὶ φυσικῶς ἀσθενεῖς, θὰ
ἀποκατασταθῶσιν διανοητικῶς καὶ σωματικῶς
ὕγιεῖς.

Νομίζομεν ὅτι τὸ "πνεῦμα τοῦ σωφρονισ-
μοῦ" τὸ ἀναφερόμενον ὑπὸ τοῦ Παύλου, εἶναι
κάτι πέραν τῆς ἱκανότητος τῆς ἀνθρωπίνης δι-
ανοίας νὰ σκεφθῇ λογικῶς καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς
λογικὰ συμπεράσματα. Πιστεύομεν ὅτι εἶναι εἰς
τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Νέα Κτίσις ὁδηγεῖται
ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ πράττῃ τὸ θέλημα
τοῦ Θεοῦ, νὰ λαμβάνῃ πορείαν τῆς ζωῆς, ἥτις
ἐξ ἀπόψεως τῆς κοσμικῆς σοφίας θὰ ἐφαίνετο
κάπως παράλογος.

"Ἐχομεν καλὸν παράδειγμα τούτου, τὸν ἀ-
πόστολον Παῦλον. Κατὰ τὴν χριστιανικὴν του
πορείαν, ὅτε οὗτος ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ
Φήστου, καὶ ἔφερε μαρτυρίαν εἰς αὐτὸν, ὁ ἐθ-
νικὸς οὗτος ἀρχὼν εἶπεν, "Μαίνεσαι Παῦλε, τὰ
πολλὰ γράμματα σὲ καταφέρουσιν εἰς μανίαν."
ΠΡΑΞ. κς:24. Ἡ γνῶσις ἡ ἀναφερομένη ὑπὸ τοῦ
Φήστου ἦτο ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὁ Παῦλος εἶχεν
λάβει εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ἔ-
δωσεν εἰς αὐτὸν τὸ "πνεῦμα τοῦ σωφρονισμοῦ"
τὸ ὁποῖον εἰς τὸν ἔξω κόσμον ἐφαίνετο ἐντε-
λῶς μωρία ἢ κάτι χειρότερον.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ἐξ ἀνθρωπίνης ἀπόψεως, πιθανῶς τοῦτο νὰ
μὴ ἐφαίνετο σοφὸν διὰ τὸν Τιμόθεον νὰ ἐπι-
σκεφθῇ τὸν Παῦλον ἐν τῇ φυλακῇ τῆς Ρώμης. Ὁ

νοὺς τῆς σαρκὸς δύναται νὰ δικαιολογήσῃ ὅτι τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ συντελεσθῇ διὰ μιᾶς τοιαύτης ἐπισκέψεως, καὶ ὅτι οὗτος ἠδύνατο νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν του. Ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστολὴν του πρὸς τὸν Τιμόθεον, ὁ Παῦλος ἐξηγεῖ διαφορετικὴν τινὰ ἀποψιν. Ἐὰν οὗτος ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ σταυροῦ ἐφοβεῖτο, ὁ Παῦλος ὑπενθύμισεν εἰς αὐτὸν, ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ φόβου δὲν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἀπεναντίας, ὁ Θεὸς δίδει ἐνίσχυσιν εἰς τὸν λαὸν Του νὰ πράξῃ ὅ,τι αὐτὸς ζητεῖ ἀπὸ αὐτοὺς νὰ πράξουν, καὶ ὁ Παῦλος, τὸ ὄργανον τοῦ Κυρίου, προφανῶς ἐπίστευεν ὅτι ἐκεῖ ἦτο εἰς ἀπαραίτητος λόγος, διατι ὁ Τιμόθεος ἔπρεπε νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὸν ἐν Ρώμῃ.

Ἡ δευτέρα ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Τιμόθεον περιλαμβάνει πολλὰς ὁδηγίας διὰ τὸν νεαρὸν τούτον διδάσκαλον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁδηγίας αἱ ὁποῖαι ἤθελον βοηθήσει αὐτὸν νὰ συνεχίσῃ ἐπιτυχῶς τὴν διακονίαν του μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Παύλου. "Τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ διὰ τῆς χάριτος τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ὅσα ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράδος εἰς πιστοὺς ἀνθρώπους οἵτινες θέλουσιν εἰσθαι ἱκανοὶ καὶ ἄλλους νὰ διδάξωσι." B. TIM. β:1,2. Πιθανῶς, ὁ Παῦλος ἠσθάνθη ὅτι ὑπῆρχον πολὺ περισσότεραι ὁδηγίαι καὶ συμβουλαὶ τὰς ὁποίας οὗτος ἐπεθύμει νὰ μεταδώσῃ εἰς τὸν Τιμόθεον παρ' ὅτι ἦτο δυνατόν νὰ γείνη δι' ἐπιστολῆς, καὶ τοῦτο ὑπῆρξεν μία αἰτία διατι οὗτος ἠθέλεν νὰ ἔβλεπεν αὐτὸν προσωπικῶς.

ΛΟΓΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Δι' οἵανδήποτε αἰτίαν, ὁ Παῦλος ἀσφαλῶς ἠσθάνθη ὅτι ὁ Τιμόθεος ἠδύνατο νὰ ἐξασκήσῃ τὸ πνεῦμα τοῦ σωφρονισμοῦ ὅπως ἐπισκεφθῇ αὐτὸν ἐν Ρώμῃ, ἂν καὶ τοῦτο συνεπεΐγετο ταλαι-

πωρίαν καὶ βαθμὸν τινὰ κινδύνου. Ἐξ ἄλλου ἐ-
 κείνο τὸ ὁποῖον ἀμφότεροι ἐπίστευον, ἦτο παθή-
 ματα διὰ τὸν ἀκόλουθον τοῦ Διδασκάλου. Ὁ Παῦ-
 λος ἔγραψεν, "Σὰς παρακαλῶ λοιπὸν, ἀδελφοί, διὰ
 τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, νὰ παραστήσητε τὰ σῶ-
 ματὰ σας θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον εἰς
 τὸν Θεόν, ἣτις εἶναι ἡ λογικὴ σας λατρεία."
ΡΩΜ. ιβ:1. Σωφρονισμὸς εἶναι ἡ ἱκανότης νὰ λο-
 γικεύκεται τις, καὶ ἡ Νέα Κτίσις γνωρίζει
 ὅτι εἶναι λογικὸν νὰ παραστήσῃ τις τὸ σῶμα
 του ὡς θυσίαν ζῶσαν. Παριστάνων οὕτω τις ἐ-
 αὐτὸν εἰς τὸν Κύριον, δύναται νὰ ἀποβῇ παρά-
 λογον, ἐὰν ἡ ἐξάσκησις ἀπροσύνης, κάμῃ αὐτὸν
 νὰ ὑποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ὁδὸν τῆς θυσίας.

"Ἐχομεν εἰς τὸν Ἰησοῦν, ἐξαίρετον ἐξεικόνισιν
 τούτου. Ἐξ ἄλλης ἀπόψεως, Οὗτος εἶναι τὸ Ὑπό-
 δειγμα ἡμῶν, καὶ βαδίζομεν εἰς τὰ βήματα Αὐ-
 τοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἐπέχεεν τὴν ζωὴν Του εἰς θάνα-
 τον, καὶ ὠδηγήθη ὡς ἄρνιον ἐπὶ σφαγὴν. Ὁ Ἰη-
 σοῦς κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς διακονίας Του, ἀπέφυ-
 γε νὰ ἐκθέσῃ ἑαυτὸν εἰς κίνδυνον. Κατανοῶν
 ὅτι εἶχεν ἀσπόνδους ἐχθροὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν,
 μετέβη βορείως, εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ὅχι διότι
 ἐφοβεῖτο, ἀλλὰ διότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ καιρὸς
 τοῦ Πατρὸς διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς θυσίας
 Του, δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμη. Ἀλλ' ὅτε ὁ "ὤρισμέ-
 νος καιρὸς" ἐπλησίασεν, ὁ Ἰησοῦς ἀδιστάκτως
 ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἀνήγγειλεν
 εἰς τοὺς μαθητὰς Του "ὅτι ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ εἰς
 Ἱεροσόλυμα καὶ νὰ πάθῃ πολλὰ ἀπὸ τῶν πρεσ-
 βυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων, καὶ νὰ
 θανατωθῇ." ΜΑΤΘ. ις:21.

Η ΕΝΑΝΤΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Ὁ Πέτρος ἦτο βέβαιος ὅτι ὁ ἀγαπητὸς του
 Διδάσκαλος, ἔπραττεν σοβαρὸν σφάλμα ἐκθέτων
 οὕτω τὸν ἑαυτὸν Του εἰς κίνδυνον. Οὗτος ἔπε-

τίμησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων, "Γενοῦ ἵλεως εἰς σεαυτὸν, Κύριε, δὲν θέλει γείνειν τοῦτο εἰς σὲ."
MATΘ. ις:22. Ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν εἰς τὸν Πέτρον, λέγων, "Ὑπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ, σκάνδαλὸν μου εἶσαι, διότι δὲν φρονεῖς τὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων." ἐδ. 23.

Ὁ Πέτρος ἡννόει καλῶς, ἀλλὰ ἐχρησιμοποίησεν ἀνθρωπίνην λογικὴν ὡς ὁδηγίαν. Ὅποιοσδήποτε μὴ ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἀγίου δύναται νὰ σκεθῇ οὕτω, ἀλλ' ἐξ ἀπόψεως τῆς θείας θελήσεως, ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχουν κάμει συνθήκην ἐπὶ θυσίας τῆς ζωῆς αὐτῶν εἰς τὸ θεῖον θέλημα, τριαύτη λογικὴ δὲν εἶναι ὑγιής, καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξήγησε διατὶ, καὶ συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἀκολουθούς Του εἰς τὴν ἐξήγησιν. "Ἐὰν τις θέλει νὰ ἔλθῃ ὀπίσω μου, ἅς ἀπαρνηθῇ ἑαυτὸν καὶ ἅς σηκώσῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἅς με ἀκολουθῇ. Διότι ὅστις θέλει νὰ σώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ, θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, θέλει εὐρεῖ αὐτήν. Ἐπειδὴ, τὶ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, ἔὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδίσῃ τὴν δὲ ψυχὴν-ζωὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;" MATΘ. ις:24-26.

Ἐν τῇ ἐξηγήσει ταύτῃ ὁ Ἰησοῦς ἐβεβαίωσε τοὺς μαθητὰς Του ὅτι πράγματι δὲν ἤθελεν ἀπολέσει τὴν ζωὴν παραδίδων αὐτήν ἀσκόπως, ἀλλὰ ἐλάμβανε τὴν μόνην δυνατὴν πορείαν ἣτις ὠδήγει πρὸς ζωὴν, ζωὴν τῆς θείας φύσεως, τῆς ἀθανασίας. Ὁ Ἰησοῦς εἶχεν εἰσέλθει εἰς συνθήκην μετὰ τοῦ οὐρανίου Πατρὸς, ἣτις ἀπῆτει τὴν θυσίαν τῆς ζωῆς Του ὡς Λυτρωτῆς τοῦ κόσμου. Εἰς ἀνταπόδοσιν, ὁ Πατὴρ εἶχε δώσει πολλὰς διαβεβαιώσεις περὶ ζωῆς κατὰ τὴν ἀνάστασιν. Αἱ ὑποσχέσεις αὗται ἦσαν μεγάλῃ χαρὰ διὰ τὸν Ἰησοῦν, χαρὰ ἣτις ἰκάνωσεν Αὐτὸν νὰ ὑπομένῃ τὸν σταυρὸν καὶ νὰ περιφρονήσῃ τὴν αἰσχύνην, συνεπαγομένου τῆς καταθέσεως τῆς ζωῆς Του, ὡς

βλάσφημος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἐχθρῶν Του.
ΕΒΡ. ιβ:2, ΗΣΑΙΑΣ νγ:9.

Ὁ Ἰησοῦς ἐγνώριζεν ὅτι ἡ μόνη ὁδὸς εἰσόδου εἰς τὴν μέλλουσαν ζωὴν ἐν τῇ ἀναστάσει, καὶ νὰ εἶναι μετὰ τοῦ Πατρὸς, ἦτο νὰ καταναλώσῃ τὴν ζωὴν Αὐτοῦ ἐν θυσίᾳ πιστῶς. Ἐὰν ἀπετύγχανεν εἰς τοῦτο, ἡδύνατο νὰ χάσῃ τὸ πᾶν. Οὕτω, δι' Αὐτὸν, ἡ μόνη ὁδὸς διὰ νὰ εὕρῃ τὴν ζωὴν Του ἐν τῇ ἀναστάσει, ἦτο πρῶτον νὰ χάσῃ αὐτὴν μέσῳ ὑπακοῆς καὶ ἀγαπητῆς θυσίας.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΜΕΝ ΑΥΤΟΝ

Ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσε τοὺς μαθητὰς Του νὰ λάβουν τὸν σταυρὸν αὐτῶν καὶ ἀκολουθήσουν Αὐτὸν εἰς τὸν θυσιαστικὸν θάνατον, καὶ ὅταν λάβωμεν τὸ βῆμα τοῦτο τῆς πλήρους ἀφιερώσεως εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, ὑποχρεούμεθα νὰ βαδίσωμεν εἰς τὴν ὁδὸν ἣν Οὗτος ἐβάδισεν. Ἡ σκέψις, ὁ νοῦς τοῦ Κυρίου γίνεται ὁδηγὸς μας, καὶ οὕτω μᾶς δίδεται τὸ πνεῦμα τοῦ σωφρονισμοῦ. Τοῦτο δὲν εἶναι πνεῦμα ὅπερ κρατεῖ ἡμᾶς πίσω τῆς θυσίας, ἀλλὰ εἶναι νοῦς ὅστις παρακινεῖ ἡμᾶς ὅπως δραχθῶμεν πάσης εὐκαιρίας ὅπως καταθέσωμεν τὴν ζωὴν μας ἐθελοντικῶς εἰς θυσίαν, ἃς μὴ ἐπιτρέψωμεν, ὅθεν, ἀνθρωπίνην λογικὴν ὅπως στρέψῃ ἡμᾶς κατὰ μέρος ἐκ τῆς ἀτραποῦ τῆς πιστότητος, εἴτε τοῦτο εἶναι ἰδικὴ μας σκέψις ἢ ἄλλου τινος.

Ὁ Παῦλος εἶχεν κατατοπισθῇ καλῶς μὲ τὸ γεγονός τῆς ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἡδύνατο νὰ γνωρίσῃ πόσον θαρραλέως Οὗτος ἔλαβε τὴν τελικὴν αὐτὴν πορείαν πρὸς Ἱερουσαλὴμ, γνωρίζων ὅτι θάνατος ἐπερίμενον Αὐτὸν εἰς τὴν Ἀγίαν αὐτὴν πόλιν. Εἶναι πολὺ πιθανὸν ὅτι ὁ Παῦλος εἶχεν ἐν νῷ τὴν πεῖραν ταύτην ὅταν οὗτος εὗρεν ἑαυτὸν ἀντιμετωπίζοντα τὴν ἐρώτησιν, ἔάν

ἢ ὅχι οὗτος ἔπρεπε νὰ ἀναβῇ εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνθα δεσμὰ -καὶ πιθανῶς θάνατος- ἐπερίμενον αὐτὸν. Ὁ Παῦλος ἐπληροφορήθη διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσω τοῦ Ἀγάβου, ὅτι οὗτος ἤθελεν δεθῇ καὶ παραδοθῇ εἰς τοὺς ἔθνικοὺς. ΠΡΑΞ. κα: 10,11.

Οἱ φίλοι τοῦ Παύλου, -ὥς ὁ Πέτρος ἔπραξε μὲ τὸν Ἰησοῦν- προσεπάθησαν νὰ ἀποτρέψουν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Καίτοι δὲν τὸ κατενόουν τοῦτο, οὗτοι ἐχρησιμοποίησαν ἀνθρωπίνην λογικὴν, ἥτις ἐξ ἀπόψεως τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Κυρίου, ἦτο ἀφροσύνη. "Τότε ὁ Παῦλος ἀπήτησεν, Τὶ κάμνετε κλαίοντες καὶ καταθλίβοντες τὴν καρδίαν μου; ἔπειδὴ ἐγὼ οὐχὶ μόνον νὰ δεθῶ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀποθάνω εἰς Ἱερουσαλὴμ εἶμαι ἑτοιμος ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ." ΠΡΑΞ. κα:12,13.

" Η ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ " ΗΜΩΝ

"Ἡ ἰδικὴ μας Ἱερουσαλὴμ" συνίσταται μεγάλως ἐκ μικρῶν τρόπων καταθέσεως τῆς ζωῆς ἡμῶν. Εἶναι ἡ πρώτη μας σκέψις ἐκάστης πρωΐας, ἡ ἐπαναβεβαίωσις τῆς ὑποσχέσεως ὅπως καταθέσμεν τὴν ζωὴν μας εἰς τὴν θεῖαν ὑπηρεσίαν; Ἐκάστη ἐσπέρα, καθὼς βλέπουμεν πρὸς τὰ ὀπίσω, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν Κύριον ὅτι ἔχομεν πράξει πιστῶς τὸ κατὰ δύναμιν, ὅλα ἐκεῖνα ἅτινα Οὗτος ἔδωκεν εἰς ἡμᾶς νὰ πράξωμεν; Δυνάμεθα νὰ λέγωμεν ὅτι δὲν ἀπερρίψαμεν οὐδεμίαν εὐκαιρίαν, ἀπλῶς διότι ἐφαίνετο πολὺ δύσκολος;

Καθὼς ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἀντιμετωπίζομεν τὰ μικρὰ ἡμῶν "Ἱερουσαλὴμ" τοῦτο ἄς γείνη χωρὶς φόβον, γνωρίζοντες ὅτι ὁ φόβος δὲν εἶναι ἐκ Κυρίου. Ἄς γίνεταί μὲ θάρρος, γνωρίζοντες ὅτι ὁ Κύριος θὰ μᾶς δώσῃ τὸ πνεῦμα τῆς

δυνάμεως, - ὅλην τὴν δύναμιν τὴν ὁποίαν χρει-
αζόμεθα - νὰ πράξωμεν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔδωσεν
εἰς ἡμᾶς τὴν εὐκαιρίαν νὰ πράξωμεν. Καὶ κα-
θημερινῶς ἄς καθαρίζωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὸ πνεῦ-
μα τῆς ἰδιοτελείας. Ἀπαρνούμενοι ἑαυτὸν, ἄς
ζητῶμεν νὰ πράττωμεν τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ
διὰ τῆς ἰδικῆς Του ὁδοῦ, ἣτις εἶναι ὁδὸς τῆς
ἀγάπης. Διότι Οὗτος ἔδωσεν εἰς ἡμᾶς, καὶ θὰ
συνεχίσῃ δίδων εἰς ἡμᾶς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης.

Καὶ ἐὰν ὀνειδιζώμεθα ὑπὸ τοῦ κόσμου, καὶ
τῶν κοσμικῶν φίλων μας, διότι εἴμεθα τόσοι
μονομερεῖς, τόσοι ῥιζοσπαστικοὶ κατὰ τὸν τρό-
πον ὅπου ὑπηρετοῦμεν τὸν Κύριον, ἄς ἐνθυμώμε-
θα πάντοτε ὅτι, παριστῶντες τὰ σώματά μας κα-
θημερινῶς ὡς ζῶσαν θυσίαν, τοῦτο εἶναι ἡ "λο-
γικὴ λατρεία ἡμῶν," ὅτι μόνον διὰ τῆς θυσίας
τῆς ἐπιγείου ζωῆς μας, δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν
ὅπως ἀποκτήσωμεν οὐρανίαν ζωὴν, καὶ ζήσωμεν
καὶ βασιλεύσωμεν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ. Ἄς εἴμεθα ὡς
ὁ Παῦλος, ὅστις ἀναφερόμενος εἰς τὰς πείρας
αἵτινες ἐπερίμενον αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἶ-
πεν, "Δὲν φροντίζω ὅμως περὶ οὐδενὸς τούτων,
οὐδὲ ἔχω πολῦτιμον τὴν ζωὴν μου, ὡς τὸ νὰ τε-
λειώσω τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν δι-
ακονίαν μου τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ, νὰ διακηρύξω τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάρι-
τος τοῦ Θεοῦ." ΠΡΑΞ. κ:24.

---ooo---

Η ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ διὰ τὸ ἔτος 2012
συνπίπτει 5 Ἀπριλίου, ὑμέραν
Πέμτη; καὶ ὥραν 6ην. μ.μ.

---ooo---

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

"Ἴδου, θέτω ἐν Σιών θεμέλιον, λίθον, λίθον ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, ἀκρογωνιαῖον, θεμέλιον ἀσφαλές." ΗΣΑΙΑΣ κη:16.ΕΦΕΣ. β:19-22.

---ooo---

ΕΠΙΣΤΟΛΗ τοῦ Παύλου πρὸς Ἐφεσίους, κατὰ μέρος τοῦλάχιστον, σκοπὸν ἔχει ὅπως προαγάγῃ τὴν ἀδελφικὴν ἐνότητα μεταξύ τῶν προσελθόντων εἰς τὸν Ἰησοῦν Ἰουδαίων καὶ τῶν προσηλύτων Ἐθνικῶν. Πρὸς τοὺς Ἐθνικοὺς προσηλύτους οὗτος ἔγραψε, "Διὰ τοῦτο ἐνθυμεῖσθε, ὅτι σεῖς οἱ ποτὲ Ἐθνικοὶ κατὰ σάρκα, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς τῆς χειροποιήτου ἐν σαρκί, ὅτι εἰσθε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι ἀπὸ τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ὄντες ἐν τῷ κόσμῳ χωρὶς Θεοῦ, τώρα ὅμως διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγείνατε πλησίον διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὗτος εἶναι ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὅστις ἔκαμε τὰ δύο ἓν, καὶ ἔλυσε τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ." ΕΦΕΣΙΟΥΣ β:11-14.

Τὸ μάθημά μας ἀνοίγει μὲ συνέχειαν τοῦ
θέματος τούτου." Ἄρα λοιπὸν, δὲν εἴσθε πλέον
ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολιταὶ τῶν ἁγί-
ων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ." Ἐνταῦθα ὁ Παῦλος
παρουσιάζει τὴν σκέψιν τῶν πολιτικῶν δικαιο-
μάτων, καὶ ἐπίσης περὶ οἴκου- τοῦ οἴκου τοῦ
Θεοῦ, τῆς οἰκογενείας τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν πα-
ρόντα Αἰῶνα- καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς συμμετο-
χῆς ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς βασιλείας, ἣτις δίδεται
εἰς ὅλους τοὺς ἀφιερωμένους τοῦ Κυρίου.

Κατόπιν ὁ ἀπόστολος προχωρεῖ πρὸς τὴν
ιδέαν μιᾶς οἰκοδομῆς ἵνα ἐξεικονίσῃ τὴν ἐνό-
τητα τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐξηγεῖ ὅτι ἡ οἰκοδο-
μὴ αὕτη κτίζεται ἐπὶ τοῦ θεμελίου τῶν ἀποστό-
λων καὶ προφητῶν, τοῦ Χριστοῦ ὄντος τοῦ ἀκρο-
γωνιαίου λίθου," ἐν τῷ ὁποίῳ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ
συναρμολογουμένη αὐξάνεται εἰς ναὸν ἅγιον ἐν
Κυρίῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ σεῖς συνοικοδομεῖσθε
εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Πνεύματος."
ΕΦΕΣ. β:19-21.

Ὁ Ναὸς εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἰσραὴλ ἦτο τὸ
ἐντευκτήριον μεταξὺ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ λαοῦ Του,
καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ παρόντος αἰῶνος
κτίζεται συμβολικῶς τις ναὸς, ἐκ τοῦ λαοῦ Του,
ζώντων λίθων. Ὁ ἔνδοξος οὗτος ναὸς θὰ γείνη
ὁ μέλλων ἀγωγὸς τῶν εὐλογιῶν ὅλου τοῦ κόσμου
τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ ἀ-
κρογωνιαίος λίθος ἐν τῷ ναῷ τούτῳ συμφώνως
τοῦ ἑδαφίου μας "λίθος ἐκλεκτὸς, ἐντιμος, ἀκρο-
γωνιαίος, θεμέλιον ἀσφαλὲς." Μάλιστα, ὁ Ἰη-
σοῦς ἐξελέγη καὶ ἀπεδείχθη ἄξιος τῆς τιμητι-
κῆς θέσεως ἐν τῷ ναῷ ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἴδιος λαὸς
τοῦ Κυρίου εἶναι οἱ ζῶντες λίθοι.

Ὁ Ἰησοῦς ἐνδιεφέρετο νὰ μάθῃ ποῖον μέγεθος κατανοήσεως εἶχεν ὁ λαὸς Ἰσραὴλ περὶ τῆς σημαντικότητος τῆς διακονίας Του, ὥστε Οὗτος ἠρώτησε τοὺς μαθητὰς Του, "Τίνα μὲ λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι ὅτι εἶμαι ἐγὼ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου;" Οὗτοι ἀπήντησαν, "Ἄλλοι μὲν τὸν Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, ἄλλοι δὲ τὸν Ἡλίαν καὶ ἄλλοι Ἰερεμίαν ἢ ἓνα τῶν προφητῶν." Ἐν τῇ πραγματικότητι, αὕτη ἦτο μία καλὴ ὁμολογία, διότι τοῦτο ἐδείκνυνεν ὅτι ὁ λαὸς εἶχεν ἐπηρεασθῇ ἐκ τῆς διακονίας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐπίστευεν ὅτι Οὗτος εἶχεν σταλῇ ἐκ Θεοῦ.

Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς ἠρώτησεν, "ἀλλὰ σεῖς τίνα μὲ λέγετε ὅτι εἶμαι;" Εἰς τὴν ἐρώτησιν ταύτην ὁ Πέτρος ἀπήντησεν, "Σὺ εἶσαι ὁ Χριστὸς, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος." Εἰς τοῦτο Ὁ Ἰησοῦς ἀπήντησεν, "Μακάριος εἶσαι, Σίμων, υἱὲ τοῦ Ἰωνᾶ, διότι σὰρξ καὶ αἷμα δὲν σοὶ ἀπεκάλυψε τοῦτο, ἀλλὰ ὁ Πατὴρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω, ὅτι σὺ εἶσαι Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτης τῆς πέτρας θέλω οἰκοδομήσει τὴν ἐκκλησίαν μου, καὶ πύλαι ᾧδου δὲν θέλουσιν ἰσχύσει κατ' αὐτῆς."

Ἡ Ἑλληνικὴ λέξις ἐνταῦθα Πέτρος ὑποδηλοῖ τὸν Πέτρον, μίαν μικρὰν πέτραν ἢ πετραδάκι. Ἀλλ' ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ὅτι ἡ ἐκκλησία Του θέλει κτισθῇ ἐπὶ τῆς "πέτρας ταύτης" ἡ λέξις σημαίνει μεγάλην πέτραν ἢ μέγαν λίθον, ἢ βράχον.

Θεῖα δύνამεις ἐνεργοῦσα μέσῳ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας Του, ὅταν ἡ ἐκκλησία Του συμπληρωθῇ, θὰ ξεκλειδώσῃ τὰς πύλας τοῦ ᾧδου καὶ θὰ ἐλευθερώσῃ ὅλους τοὺς δεσμίους τοῦ θανάτου.

Ὁ Πέτρος ἐχρησιμοποίησε τὰς δύο κυρίας κλείδας διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, ὅταν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν οὗτος ἤνοιξεν ἐλπίδα βασιλείας εἰς τοὺς συναθροισθέντας Ἰουδαίους, καὶ ἀργότερον ὅταν οὗτος ἐχρησιμοποιήθη καὶ πάλιν παρὰ τοῦ Κυρίου ἵνα φέρῃ τὸ εὐαγγέλιον εἰς τὸν Κορνῆλιον, τὸν πρῶτον μεταστραφέντα Ἑθνικὸν εἰς τὸν Χριστὸν.

---000---

ΕΝΔΥΝΑΜΟΥΜΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

"Ἀλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμῶν. Καὶ θέλετε εἶσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς." ΠΡΑΞ. α:8. β:1-4, 14-21.

---000---

Οἱ ΠΡΩΤΟΙ μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ ἐνεδυναμώθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, πεντήκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ ἐκ νεκρῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ, ὁ Ἰησοῦς ἐνεφανίζετο εἰς διαφόρους ἀκολούθους Αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀνάστασιν Του, τῆς τελευταίας ἐμφανίσεώς Του γενομένης ὀλίγον τι πρὶν τῆς Πεντηκοστῆς, ὅταν οὗτοι ἠρώτησαν τὸν Διδάσκαλον, "Κύριε, τάχα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν ἐν τῷ Ἰσραὴλ;" Οὗτος ἀπήντησεν, "Δὲν ἀνήκει εἰς ἐσᾶς νὰ γνωρίζητε τοὺς χρόνους καὶ τοὺς καιροὺς τοὺς ὁποίους ὁ Πατὴρ ἔθεσεν ἐν τῇ ἰδίᾳ Αὐτοῦ ἐξουσίᾳ." ΠΡΑΞ. α:7.

Εἰς τοῦτο Οὗτος προσέθεσεν, "Ἀλλὰ θέλετε λάβει δύναμιν, ὅταν ἐπέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς, καὶ θέλετε εἰσθαι εἰς ἐμὲ μάρτυρες καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς." ΠΡΑΞ. α:8. Ἐκ τούτου γίνεται φανερόν ὅτι ἦτο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὅπου θὰ ἔδιδεν εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν καὶ ἔμπνευσιν ἵνα ἀντιπροσωπεύσουν Αὐτὸν καὶ κηρύξουν τὸ ἔνδοξον εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τὸ ὅποιον θὰ συνεκεντροῦτο εἰς Αὐτὸν.

Τι εἶναι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα; Ἀξιοῦται παρὰ τῶν κατ' ὄνομα ἐκκλησιῶν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τὸ τρίτον πρόσωπον τῆς ἁγίας τριάδος τῶν θεῶν, τοῦ Πατρὸς ὄντος ἑνὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ὁ ἄλλος. Ἡ ἀποψὶς αὕτη ἐπεκράτει μεταξὺ ἐκείνων οἱ ὅποιοι μετέφρασαν τὴν Βίβλον τοῦ Βασιλέως Ἰακώβου, ὥστε οὗτοι ἐχρησιμοποίησαν τὴν λέξιν πνεῦμα μὲ τὴν ἐννοίαν καὶ τὴν πίστιν ὅτι τοῦτο εἶναι πρόσωπον, καὶ μέρος τῆς τριάδος θεῶν, σκέψιν τὴν ὁποίαν μετέφερον κατὰ τὸν Γον μ.Χ. Αἰῶνα εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν οἱ φιλόσοφοι ἐκ τῶν εἰδωλολατρικῶν θρησκειῶν τῆς Ἀνατολῆς.

Πράγματι ὅμως, τὸ Ἅγιον Πνεῦμα δὲν εἶναι πρόσωπον καθ' ὁλοκληρίαν, ἀλλὰ εἶναι ἡ Ἁγία δύναμις τοῦ Θεοῦ, ἐξασκουμένη καθ' ὅλας τὰς γραμμὰς ἔνθα Οὗτος κρίνει ἀναγκαῖον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν Του. Ἀφοῦ ἔλαβον τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ὁ Πέτρος ἐπεμαρτύρησεν περὶ τῆς ἀναστάσεως καὶ ἐξυψώσεως τοῦ Ἰησοῦ, καὶ προσέθεσεν "Ἀφοῦ ἐξυψώθη διὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Θεοῦ καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ Πατρὸς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐξέχεε τοῦτο τὸ ὅποιον σεῖς τώρα βλέπετε καὶ ἀκούετε." ΠΡΑΞΕΙΣ β:33.

Εἶναι δύσκολον νὰ σκεφθῇ τις περὶ προσώπου ὅτι "ἐκχύνετε εἰς ἄλλον" ἀλλ' εἶναι πολὺ κατάλληλος γλῶσσα νὰ διαγράψῃ τὴν ἔλευσιν, τὴν "ἐκχυσιν" τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῶν ἀναμενόντων μαθητῶν. Τοῦτο ἔλαβε χώραν ἐν τῇ ἐκκληρωσίᾳ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι θὰ ἀπέστελλε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἵνα διαφωτίσῃ καὶ παρηγορήσῃ τὸν λαὸν Του, καὶ ὡδηγήσῃ αὐτοὺς ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῶν νὰ γείνουν μάρτυρες Του. Καὶ ἐν τῇ ὁμιλίᾳ τοῦ ὁ Πέτρος ἐκάλεσε τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι ὅτι, ἡ ἔλευσις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶχεν προλεχθῇ παρὰ τοῦ προφήτου Ἰωήλ.

ΠΡΑΞ. β:17-19.

Ὁ Πέτρος ἀπεκάλυψεν κατὰ τὴν ἐν τῇ Πεντηκοστῇ ὁμιλίαν του, ὅτι ἡ ἐκχυσίς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀληθῶς διεφώτισεν αὐτοὺς. Ἀνακαλοῦμεν τὴν δυσκολίαν καὶ πείραν τοῦ Πέτρου, ἐν σχέσει μὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ. Οὗτος συνεβούλευσε τὸν Ἰησοῦν ὥπως μὴ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς ἐχθροὺς Του, καὶ ἐχρησιμοποίησε τὴν μάχαιράν του ὥπως ἐμποδίσῃ τὴν σύλληψιν καὶ θάνατον τοῦ Κυρίου του. Ἦτο ἀδιανόητον δι' αὐτὸν ὅτι εἰς ἄνθρωπος ὅστις εἶχεν δαπανήσῃ τὴν ζωὴν Του ὥπως πράττῃ τὸ καλὸν ἥθελεν θανατωθῇ.

Ἀλλὰ τώρα οὗτος ἦτο βέβαιος, ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Ἰησοῦ ἦτο ὄχι μόνον μέρος τοῦ θείου σχεδίου διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ σωτηρίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλ' ὅτι πάντα ταῦτα εἶχον προλεχθῇ ἐν τῇ Π. Διαθήκῃ. ΠΡΑΞ. β:22-28. Ἡ εἰδικὴ ὑπόσχεσις περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Ἰησοῦ τὴν ὁποίαν ὁ Πέτρος σημειοῖ εἶναι ὁ ΨΑΛΜ. ις: 10. ὅτι "δὲν θέλεις ἐγκαταλείψει τὴν ψυχὴν μου ἐν τῷ ᾄδῃ, οὐδὲ θέλεις ἀφήσει τὸν ὅσιν σου νὰ ἴδῃ διαφθοράν." ΠΡΑΞ. β:27.

Ἡ λέξις "ᾄδης" ἐνταῦθα μεταφράζεται καὶ

καὶ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ θανάτου. Ὁ Ἰ-
σοῦς ἐξέχυσε τὴν ζωὴν Του πρὸς θάνατον ἵνα
προμηθεύσῃ ἀπολύτρωσιν διὰ τὸ ἁμαρτόπληκτον
γένος τοῦ Ἀδὰμ. ΗΣ. νγ:12. Κατὰ τὴν Δευτέραν
Αὐτοῦ Παρουσίαν ὁ ἀπολυτρωθεὶς κόσμος θὰ ἀπο-
κατασταθῇ εἰς τὴν ζωὴν.

Ὅταν ἡ μεγάλη ἐπίδειξις τῆς δυνάμεως ἔλα-
βε χώραν κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν, οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἰ-
ησοῦ καὶ τῶν μαθητῶν Του κατηγόρησαν αὐτοὺς
ὅτι οὗτοι ἦσαν "μεστοὶ ἀπὸ γλυκῶν οἶνον."
ΠΡΑΞ. β:13. Ἦτο εἰς ἀπάντησιν τῆς κατηγορίας
ταύτης ὅτε ὁ Πέτρος ἀνέφερε τὴν προφητείαν τοῦ
Ἰωήλ, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος. Καὶ ἔκτοτε ἐγένετο διαρκὴς ἐπίδει-
ξις τῆς παρουσίας καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος. Εἶναι εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι ὁδη-
γοῦνται ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τούτου εἰς τὴν ὁδὸν
τῆς θυσίας, διότι οὗτοι εἶναι τέκνα τοῦ Θεοῦ.

---000---

Η ΑΠΟΛΥΤΩΤΙΚΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

" Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ἀλλήλους, καθὼς
καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ὑμᾶς εἰς δό-
ξαν Θεοῦ." ΡΩΜ. ιε:7. ΠΡΑΞ. δ:32-37.

---000---

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν πρώτων χριστιανῶν,
ἀρχίζοντες μὲ τὴν Πεντηκοστὴν, εἶ-
χεν ἀληθῶς εὐλογηθῇ παρὰ Θεοῦ. Πο-
λοὶ ἐκ τῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἐγνώ-
ριζον τὸν Ἰησοῦν προσωπικῶς, καὶ ἐγνώρι-
ζον περὶ τῆς σταυρώσεως Αὐτοῦ. Μερικοὶ ἐξ
αὐτῶν ἐλυπήθησαν ἐκ καρδίας διὰ τὴν θλιβερὰν
τροπὴν τῶν γεγονότων. Ἀλλὰ τώρα, οὗτοι ἐγνώ-
ριζον ὅτι Οὗτος εἶχεν ἐγερθῇ ἐκ νεκρῶν, καὶ εἶ-

χεν "ἐκχυθῇ" τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐπὶ τῶν ἀφιερωμένων ἀκολούθων Του.

Τοῦτο ἔδωσεν εἰς αὐτοὺς νέαν ἐλπίδα καὶ νέαν ἔμπνευσιν καὶ οὐδόλως εἶναι ἀπορίας ἄξιον ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τούτου οὗτοι ἔφερον ὅλα τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν των πρὸς τοὺς ἀποστόλους, οἵτινες ἐχρησιμοποιοῦν αὐτὰ πρὸς ἵδρυσιν κοινοῦ ταμείου. Οὗτοι εἶχον "τὰ πάντα κοινὰ." Ἐν τούτοις, ἡ συμμετοχὴ εἰς μίαν κοινὴν ἐλπίδα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ εἶναι ἓν πρᾶγμα, καὶ ἐντελῶς ἄλλο ἡ συμμετοχὴ εἰς ὑλικά πράγματα τῆς ζωῆς, ὥς οὗτοι οἱ πρῶτοι πιστοὶ ἀνεκάλυψαν.

Φαίνεται ὅτι, πολὺ ἔνωρὶς ἀσυνείδητα πρόσωπα προσεπάθησαν νὰ χρησιμοποιήσουν τὴν ωραίαν ταύτην διευθέτησιν ἀτίμως. Οὗτοι ἦσαν οἱ Ἀνανίας καὶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ Σαπφείρα. Οὗτοι ἐπώλησαν κτῆμα τι, ὥς ἡ ἔκθεσις ἀναφέρει, ἀλλὰ ἐκράτησαν μέρος τῶν προσόδων, παρ' ὅλον ὅτι ἐγνώριζον ὅτι ὅλα ἐτίθεντο ἐν τῷ κοινῷ ταμείῳ. Ὁ Πέτρος διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀνεκάλυψεν τὴν ἀπάτην, με ἀποτέλεσμα τῶν δύο ἐνόχων νὰ χάσουν τὴν ζωὴν των. ΠΡΑΞ. ε:1-11.

Ἀργότερον ἄλλη τις δυσκολία ἀνεφάνη. Ὁ Λουκᾶς μᾶς λέγει ὅτι, "Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὅτε ἐπληθύνοντο οἱ μαθηταί, ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν κατὰ τῶν Ἑβραίων, ὅτι αἱ χῆραι αὐτῶν περεβλέποντο ἐν τῇ καθημερινῇ διακονίᾳ." ΠΡΑΞ. ς:1. Τότε οἱ ἀπόστολοι ἐν συνεργασίᾳ τοῦ πλήθους τῶν μαθητῶν συνεφώνησαν διὰ τὸν διορισμὸν ὠρισμένων ἀτόμων νὰ ὑπηρετοῦν εἰς τὰς τραπέζας, καὶ βεβαιοῦται ὅτι ὅλοι ἔλαβον ἴσην μεταχείρησιν. Οὗτοι ἦσαν οἱ λεγόμενοι διάκονοι. Ὁ Στέφανος

ὁ πρῶτος μάρτυς χριστιανὸς, ἦτο εἷς ἐξ αὐ-
τῶν.

Ὁ Λουκᾶς δὲν ἀναφέρει τίποτε ὅτι περαι-
τέρω οἱ ἀπόστολοι εἶχον τὰ πάντα κοινὰ, ὅθεν
ὑποθέτομεν ὅτι ἡ διευθέτησις αὕτη βαθμιαίως
ἐξέλιπεν. Ἦτο μία εὐγενὴς προσπάθεια ἥτις
ἀπέτυχεν.

ΡΩΜΑΙΟΥΣ_ιε:1-7.

Ἐν τῶν κυρίων θεμάτων τῶν πρώτων ὁκτὼ
κεφαλαίων τῆς πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῆς, εἶναι
ἡ χριστιανικὴ δικαίωσις. Τὸ κεφάλαιον θον
μέχρι τοῦ ιαοῦ ἐξετάζει περὶ τῆς θέσεως τοῦ
φυσικοῦ Ἰσραὴλ ἐν τῷ σχεδίῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ
ἀρχίζων μὲ τὸ ιβον Κεφ. μᾶς παρουσιάζει τὴν
πραγματικὴν ἔννοιαν τοῦ Εὐαγγελίου ἐν τῇ ἀ-
τομικῇ μας ζωῇ καὶ ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τοῦ λαοῦ
τοῦ Κυρίου. Ἐν τῷ 15ῳ Κεφαλαίῳ ἐδ. 1 ὁ Παῦ-
λος γράφει, "Ὁφείλομεν δὲ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ
νὰ βαστάζωμεν τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων, καὶ
νὰ μὴ ἀρέσκωμεν εἰς ἑαυτοὺς." Εἶναι καθ' ὅλα
ἓνας πειρασμὸς νὰ ἐπικοινωνῇ τις μὲ ἐκείνους
οἵτινες εἶναι δυνατοὶ ἐν τῇ πίστει, ἀλλ' ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπάρχουν ἐκεῖνοι οἵτινες ἐν συγ-
κρίσει εἶναι "ἀδύνατοι" καὶ αὐτοὶ χρειάζον-
ται τὴν βοήθειάν μας, καὶ πρέπει νὰ βοηθῶμεν
αὐτοὺς περισσότερο ἀπ' ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν εἰς
τὴν χριστιανικὴν αὐτῶν αὐξησιν.

Ἄλλ' ἕκαστος ᾧς ἀρέσῃ εἰς τὸν πλησίον διὰ
τὸ καλὸν πρὸς οἰκοδομήν. Ἐδ. 2. Εἰς τὸ ἐπό-
μενον ἐδάφιον ὁ Παῦλος ἀναφέρει περὶ τοῦ Ἰ-
ησοῦ ὡς παράδειγμα περὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης, λέ-
γων "Ἐπειδὴ καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἤρεσεν εἰς ἑ-
αυτὸν, ἀλλὰ καθὼς εἶναι γεγραμμένον, οἱ ὄνει-
σμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σε, ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ." 3.

Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς ἐνήργει συμφώνως τῶν φυσικῶν ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, ἴσως ἀπεῖχεν Οὗτος ἀπὸ τοῦ νὰ φέρῃ μαρτυρίαν περὶ τῆς ἀληθείας, ἀποφεύγων οὕτω τὴν καταδίωξιν. Ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς δὲν ἤρεσεν εἰς ἑαυτὸν. Οὗτος ἐκαθοδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ θελήματος τοῦ Πατρὸς.

Εἰς τὰ συναφῆ ἐκφραζόμενα, μᾶς ὑπενθυμίζεται ἐπικαίρως ὅτι αἱ Γραφαὶ ἐγράφησαν ὑπὸ τὴν καθοδηγίαν τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, διὰ τῶν προφητῶν πρὸς τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν. Αἱ Γραφαὶ τῆς Π. Διαθήκης προεῖπον τὴν καταδίωξιν καὶ τὸν θάνατον τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔχομεν τὸ προνόμιον ἵνα συμπάσχωμεν καὶ συναποθάνωμεν μετ' Αὐτοῦ. Ἐπειδὴ τοῦτο εἶναι τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, ἄς ἀγαλλώμεθα ἐν αὐτῷ.

Πόσον θαυμάσιον εἶναι νὰ γνωρίζωμεν ὅτι ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν Οὐράνιος Πατὴρ, εἶναι "Θεὸς ὑπομονῆς καὶ παρηγορίας." Εἶναι μόνον διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, μέσω τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Λόγου Του, ὅτι εἴμεθα ἱκανοὶ "νὰ φρονῶμεν τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν. Ὅποια γλυκεῖα ἐπικοινωνία ὑπάρχει ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅταν κατορθοῦμεν "ὁμοθυμαδὸν, ἐν ἑνὶ στόματι" νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεόν! "Διὰ τοῦτο προσδέχεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσεδέχθη ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ."

---ooo---

ΕΝ ΣΩΜΑ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ

" Καὶ σεῖς εἴσθε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη κατὰ μέρος." Α. ΚΟΡ. ιβ: 10-27.

---ooo---

ΛΕΞΙΣ "Χριστὸς" σημαίνει "κεχρισμέ-

νος." Ὁ Χριστὸς τῆς Ν. Διαθήκης εἶναι ὁ Μεσσίας τῆς Π. Διαθήκης, καὶ ὁ Μεσσίας εἶναι εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ μὲ ἐξουσίαν ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔνδοξον Αὐτοῦ σχέδιον διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ἀποκατάστασιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου. Μία τῶν ἀρχικῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, σκιαγραφοῦσα τὸν σκοπὸν Αὐτοῦ, ἦτο ἡ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ γενομένη, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Θεὸς εἶπεν, ὅτι μέσῳ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ "ἤθελον εὐλογηθῇ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς.
ΓΕΝ. ιβ:3.

Πρὸς ΓΑΛ. γ:8,16, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην καὶ ἀναγνwrίζει τὸν Ἰησοῦν ὡς ὄντα τὸ "σπέρμα" τὸ ὁποῖον ἔμελλεν νὰ ἔλθῃ. Εἰς τὰ ἐδάφια 27-29 τοῦ ἰδίου Κεφαλαίου, ὁ Παῦλος ἐπεκτείνει τὴν ιδέαν τοῦ "σπέρματος" ἐξηγῶν ὅτι, ὅσοι ἔβαπτίσθησαν εἰς τὸν Χριστὸν, ἐνεδύθησαν τὸν Χριστὸν, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εἶναι τοῦ Χριστοῦ, "εἶναι σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ, καὶ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν κληρονόμοι."

Ἡ σκέψις αὕτη ὁμοίως ἐκτίθεται ἐν τῷ μαθήματι μας, "διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν, καὶ ἔχει μέλη πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνδὸς, πολλὰ ὄντα, εἶναι ἐν σώμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς. Διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἐνδὸς Πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι.... Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος ἀλλὰ πολλὰ."

Τὸ βάπτισμα εἰς τὸ σῶμα τοῦτο τοῦ Χριστοῦ δὲν εἶναι διὰ μέσου τοῦ ὕδατος. Ἡ λέξις σημαίνει ταφήν, καὶ εἶναι ἡ ταφή τῆς θελήσεως τοῦ πιστοῦ εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, μέσῳ τοῦ

Χριστοῦ, τῆς ταφῆς ταύτης γενομένης ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐνεργουμένη μέσῳ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἐνταφιάζονται μετὰ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ σῶμα Αὐτοῦ, εἶναι μέρος τοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Μεσσιανικῆς ομάδος, διότι συμφώνως τῆς μεγάλης ταύτης ἀληθείας, ὁ Χριστὸς ἢ ὁ Μεσσίας δὲν εἶναι ἓν μέλος ἀλλὰ πολλὰ. Τοῦτο ἦτο μέγα μυστήριον, ἀποκεκρυμμένον μέσῳ τῶν αἰώνων, καὶ ἀποκαλυφθὲν διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀρχίζον μὲ τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, καὶ τῇ Πεντηκοστῇ ἐπεκταθὲν εἰς τοὺς ἀποστόλους καὶ μαθητὰς τοῦ Ἰησοῦ. Περιγράφεται δὲ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Παύλου, "Ὁ Χριστὸς εἰς ἑσᾶς ἢ ἐλπίς τῆς δόξης." ΚΟΛ. α:27.

Τὸ μέγα τοῦτο γεγονός τοῦ θείου σχεδίου ἐξηγεῖ διατὶ αἱ Μεσσιανικαὶ εὐλογίαι τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, δὲν ἔφθασαν τὸν κόσμον ἕως σήμερον, τῆς αἰτίας οὗσης ὅτι, ἡ τάξις τοῦ "σπέρματος" πρέπει νὰ συναχθῇ πρῶτον ἐκ τοῦ κόσμου, καὶ ἐξασκηθῇ ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἱκανωθῇ τελικῶς, διὰ τὴν ἐξύψωτικὴν ταύτην θέσιν ἐν τῷ θείῳ σχεδίῳ. Αἱ εὐλογίαι πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς μὲ εἰρήνην ὑγείαν καὶ ζωὴν πρέπει νὰ ἀναμένουν ἕως ὅτου ἡ ὁμὰς τοῦ Χριστοῦ συμπληρωθῇ.

Ἡ σκέψις ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ καὶ ἡ ἐκκλησία τὸ Σῶμα Αὐτοῦ, φυσικῶς τονίζει τὴν σπουδαιότητα καὶ ἀνάγκην δι' ἑνωσιν καὶ συνεργασίαν μεταξὺ τῶν ἀφιερωμένων τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἡ εἰκὼν τοῦ σώματος μᾶς ὑπενθυμίζει περὶ τῆς ποικιλίας ἧτις ὑπάρχει μετὰ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, τονιζούσης ἀκόμη τὸ γεγονός ὅτι ὅλοι ἀνήκωμεν εἰς ἓν σῶμα, καὶ ὅλοι βοηθοῦμεν ὅπως κάμωμεν τὴν λειτουργίαν τοῦ δυνατὴν. Πόσον θαυμασίως ὁ Παῦλος παρου-

σιάζει τὴν ἐνότητα ταύτην, λέγων," Ἐὰν εἴπῃ ὁ ποῦς, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χεῖρ, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο τάχα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὠτίον, Ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ὀφθαλμὸς, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο τάχα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σώματος; Ἐὰν ὁ-
λον τὸ σῶμα εἶναι ὀφθαλμὸς, ποῦ ἡ ἀκοή;
Ἐὰν ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὁσφρησις;" A.KOP.ιβ:15-17. Καὶ προχωρεῖ, λέγων,

" Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔθεσε τὰ μέλη ἐν ἑκασ-
τον αὐτῶν εἰς τὸ σῶμα καθὼς ἠθέλησεν." ἐδ.18.
Τοῦτο εἶναι σπουδαῖον τι μάθημα δι' ἕνα ἑκασ-
τον ἀφιερωμένον χριστιανὸν. Εἶναι εἰς ἐκ τῶν
πολλῶν τρόπων μανθάνοντες νὰ δεχώμεθα τὸ θέ-
λημα τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν ἣν ἀπο-
δίδομεν εἰς Αὐτὸν καὶ ὁ εἰς πρὸς τὸν ἄλλον.
Ὁ Παῦλος συνεχίζει,

" Ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα δόσας πε-
ρισσοτέραν τιμὴν εἰς τὸ εὐτελέστερον, διὰ νὰ
μὴ εἶναι σχίσμα ἐν τῷ σώματι, ἀλλὰ νὰ φρον-
τίζωσι τὰ μέλη τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων. Ἐκαστον
μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ πρέπει νὰ τρέ-
φῃ πρυφερὰν ἀγάπην διὰ κάθε ἄλλο μέλος, οὕτως
ὥστε ὅταν ἓν μέλος ὑποφέρῃ ὑποφέρουσιν ὅλα,
καὶ ὅταν ἓν μέλος τιμᾶται, πάντα τὰ μέλη συγ-
χαίρουσιν. Αὕτη εἶναι ἡ ἰδεώδης χριστιανικὴ
ἐνότης διὰ τὴν ὁποῖαν ὅλοι οἱ ἀληθεῖς χρισ-
τιανοὶ πρέπει νὰ ἀγωνίζονται.

---ooo---

" Ἡ σοφία εἶναι τὸ πρῶτιστον, ἀπόκτησον
σοφίαν, Καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀπόκτησιν σου,
ἀπόκτησον σύνεσιν." ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ δ:7.